

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGVST 2012

Misli Thoughts

LETO - YEAR 61
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

Pleterje

Sveta Gora, 08.07.2012

Kar naprej smo praznični

VROČE POLETJE na severni polobli in MRZLA ZIMA na južni sta resničnosti letošnjega julija. A v tem prelomu leta se je vseeno nabralo spet toliko dogodkov in praznovanj, da so te Misli spet polne. Še odmeva v njih biserna maša p. Valerijana in njegova pot k domačim v Slovenijo. Pater Valerijan se je tudi ponovno – prvič po letu 1945 – napotil po predoru, tunelu Ljubelj in se spustil na Vetrinjsko polje, ki ga je sprejelo maja 1945. Posebej zanimivo bo tudi vse, kar je bilo povedano na praznovanju dneva državnosti v parlamentu New South Walesa v Sydneyu in ob praznovanju 20. obletnice konzulata Republike Slovenije v Sydneyu. Toliko pomembnih informacij o Sloveniji, da se nam zdi prav, da ostanejo zapisane v angleščini. Mlajšemu rodu bodo lahko še dolgo izčrpen dokument in vir. Stari očetje in stare mame, le ponudite to svojim vnukom in pravnukom v branje, saj nam vsake toliko časa ti mladi povedo, da bi morali v Mislih imeti tudi kaj v angleščini.

V začetku letošnjega julija je obiskal Slovenijo nadškof Melbourn in predsednik Avstralske škofovske konference dr. Denis J. Hart. To je bil prvi obisk kakšnega visokega predstavnika katoliške Cerkve iz Avstralije v Sloveniji, zato smo temu posvetili poseben pomen in natančno zapisali ta dogodek. Prvi slovenski škof, ki je obiskal Slovence v Avstraliji, je bil koprski škof dr. Janez Jenko leta 1968. Prvi avstralski škof, ki ima tudi precej Slovencev v svoji škofiji, nadškof Melbourn dr. Denis J. Hart, je obiskal Slovenijo leta 2012: 44 let po obisku škofa Jenka! Je bil že čas!

Misli
julij - avgust
2012

VSEBINA

Kar naprej smo praznični.....	3
Biserna maša p. Valerijana	4
Zamolčana zgodovina.....	5
Ob 15. obletnici smrti p. Bazilija.....	6
Predsednik RS je p. Cirila Božiča odlikoval z Redom za zasluge.....	8
Izpod Triglava.....	10
Slovenian National Day Reception 2012.....	14
Sv. Družina Adelaide.....	20
Iz Kraljičine dežele - Queenslanda.....	21
Prijazni in nasmejani ljudje vernega srca.....	25
Altar Serving Workshop.....	32
Slovenian School Ivan Cankar - Geelong.....	32
Slovenski klub Jadran Melbourne.....	33
Helena Blagne Concert.....	34
Slovenko društvo St. Albans.....	34
Sv. Rafael Sydney.....	35
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	38
Klub Triglav Panthers Sydney.....	39
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	43
Oglasi	45
Sporočila fotografij.....	50

Sredi avgusta bomo na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta, na veliki šmaren, obnovili posvetitev slovenskega naroda Materi Božji. V duhu bomo poromali na naše božje poti: Brezje, Sveto Goro, Ptujsko Goro, Turnišče in v Strunjan, kjer bodo slovesno praznovali 500-letnico prikazanja Matere Božje in sto letnico kronanja.

p. Ciril

Biserna maša p. Valerijana v rojstni župniji Ljubljana - Šiška

Po obredih v Sydneyju in Melbournu je pater Valerijan svojo biserno mašo obhajal tudi v domači župnijski cerkvi sv. Frančiška v Šiški. Pater Valerijan je biserni jubilej v cerkvi, ki je delo arhitekta Jožeta Plečnika in je bila zgrajena leto po patrovem rojstvu, praznoval v nedeljo, 24. junija 2012. Pri maši so se mu v velikem številu pridružili duhovniki, bratje frančiškani, ki so nekaj delovali ali pa še vedno delujejo v okviru župnije Šiška. Med njimi sta bila tudi pater Stane Zore, provincialni minister slovenskih frančiškanov, in pater Metod Ogorevc, ki je po smrti patra Bazilija štiri leta deloval v Melbournu. Veliko število zbranih sorodnikov, prijateljev in župljanov je patru Valerijanu izkazalo spoštovanje, ki si ga je s svojim 60-letnim delom vsekakor zaslužil. Patra so med drugim prišli v lepem številu pozdravit tudi avstralski Slovenci, ki so na oddihu v Sloveniji. Poleg njih sta se biserne maše udeležila še Ljudmila Novak, ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu, ter dr. Zvone Žigon, ki je kot začasni odpravnik poslov več mesecev deloval med Slovenci v Avstraliji. Ob začetku maše je patra Valerijana pozdravila ga. Mirjam Strle, ki mu je ob bisernem jubileju čestitala v imenu župljanov Šiške in mu izročila šopek cvetočih nageljnov. Skozi celotno sveto mašo so nas na patrovo dobroto opominjali drobci spominov, ki so jih z nami delili njegovi sobratje frančiškani, še posebej pa se je to zrcalilo v pridigi patra Mirka Silvestra, ki je prisostvoval tudi pri novi maši patra Valerijana leta 1952 v Lemontu. Še posebej ganljivo je bilo ob koncu svete maše, ko so se patru z darilom zahvalili župljani Šiške in ministrica Ljudmila Novak ter dr. Zvone Žigon, ki sta se zahvalila tako

osebno kot v imenu vlade Republike Slovenije. Vseh prisotnih pa se je verjetno najbolj dotaknil zelo oseben in čustven govor patrove nečakinje Anjolke Culjkar. Po končanem obredu je pred cerkvijo sledil krajši kulturni program, v katerem je sodeloval župnijski pevski zbor (sicer okrepljen s pevci iz drugih župnij), patru pa je ob spremljavi kitare zapel tudi otroški zborček. Ob zaključku slovesnosti je sledila manjša pogostitev, na katero pa je pater Valerijan zaradi vseh ljudi, ki so ga želeli pozdraviti in mu stisniti roko, kar malce zamudil. Vsi prisotni so si pred in po maši lahko na vrtu ob cerkvi ogledali še razstavljene panoje, ki jih je pripravil Florjan Auser in pripovedujejo o življenjski poti patra Valerijana.

Staša Salmič

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Ljudmila Novak je nagovorila navzoče pri kosilu po biserni maši p. Valerijana. Biserne maše se je udeležil tudi dr. Zvone Žigon iz Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu (foto spodaj).

Pater Valerijan pred tunelom Ljubelj, prvič po letu 1945, ko je odhajal iz Slovenije s sobrati v novo življenjsko izkušnjo. Na fotografiji s provincialom patrom Stanetom Zoretom in Florjanom Auserjem, fotografiral je p. Ciril.

Že drugo srečanje Slovencev, ki živimo v domovini, zamejstvu in po svetu, »Dobrodošli doma«, ki je potekalo 4. julija 2012 na Novem trgu v Ljubljani. Celodnevno druženje so zaznamovali glasbeni nastopi na prireditvenem odru, stojnice s tipičnimi slovenskimi izdelki in s predstavitvami slovenske kulture. Nastopil je tudi Andrew Žičkar iz Wollongonga (četrti z desne).

“GOSPOD ME JE PO MILOSTI IZBRAL, DA KAŽEM POT, OZNANJAM RESNICO IN DELIM ŽIVLJENJE”

Ob petnajsti obletnici smrti patra Bazilija A. Valentina OFM, MBE

Stanko Prosenak

Ko pobrskamo po svojem spominu in se spomnimo pokojnega patra Bazilija, sem prepričan, da se dosti Slovencev v Avstraliji, posebno pa v Melbournu, po svoje spominja trenutkov iz svojega življenja, ko se jih je pokojni pater Bazilij, tako ali drugače, dotaknil. Preko štirideset let plodnega pastirovanja med izseljenci je dolga doba. Pater Bazilij je še posebno dobro poznal svoje ljudi, svoje Slovence, saj je tudi sam preživel nekaj let kot begunec v taboriščih po Avstriji, preden se mu je uspelo naseliti v Združenih državah Amerike - ZDA.

Ob koncu druge svetovne vojne, v maju leta 1945, je kot dvajsetletni mladi vojak ušel komunističnemu nasilju in gotovi smrti v svoji domovini Sloveniji. Po nekajletnem življenju v begunstvu v sosednji Avstriji, tam je nadaljeval študije teologije, je končno v decembru leta 1949 emigriral v ZDA. Tam nadaljeval in tudi uspešno končal študije v semenišču na ameriških Brezjah v Lemontu, v zvezni državi Illinois. V duhovnika ga je posvetil leta 1950 škof dr. Gregorij Rožman. Za svoj življenjski moto si je kot novomašnik zapisal na svoji novomašniški podobici: **“Gospod me je po milosti izbral, da kažem pot, oznanjam resnico in delim življenje.”**

Leta 1956 je mladi pater Bazilij zaprosil za delo med avstralskimi Slovenci, ki so takrat nujno potrebovali slovenskega duhovnika. V avgustu istega leta se je poln življenjskega zagona izkrca na avstralskih tleh v Melbournu. Sam je zapisal, da je “prejel v oskrbo slovenske priseljence v Viktoriji, Južni Avstraliji in Tasmaniji”. Od vsega začetka se je dobro zavedal svojega poslanstva med Slovenci v Avstraliji. Včasih še preveč. Tako, da si je zase vsa leta svojega plodnega življenja vzel zelo, zelo malo časa. Prvi pošten oddih si je privoščil šele po 45 letih, ko je po padcu komunistične diktature v stari domovini zasijalo sonce demokracije. Novo samostojno Slovenijo je objel z obema rokama in jo po več kot 45 letih odsotnosti zopet poljubil z veselim srcem in solzo v očeh. Izpolnile so se mu dolgoletne sanje: v domovini je končno zavlada demokracija, svoboda izražanja in političnega prepričanja – Slovenci so z 88% večino zavrnili enoumje. Bazilijeve sanje so se končno uresničile – veselil se je skupaj s svojim narodom.

Pisalo se je leto Gospodovo tisoč devetsto šestinpetdeset, ko je stopil na avstralska tla, mladi sin bele Ljubljane, slovenski begunec in rodoljub, duhovnik pater Bazilij, Albin Valentin OFM. Takoj po izkrcanju v Melbournu, z baretko na glavi, se je mladi p.

Bazilij z vsem navdušenjem trmasto zagnal, ne samo v dušnopastirstvo, temveč tudi v kulturno in socialno delo med Slovenci v Avstraliji. Na radiu 3ZZZ je 45 let kasneje v intervjuju s p. Nikom na vprašanje: “Kakšen je bil začetek tega pastirovanja v Avstraliji in čemu je bila namenjena Tvoja prva skrb?” povedal takole: “Bilo je pravo pionirsko delo. In še danes poudarjam, da je izseljenski duhovnik morda 40 odstotkov duhovnik, 60 odstotkov pa karitativni delavec, ker ima toliko drugih skrbi”. Kar hitro po prihodu v Avstralijo se je včlanil pri Slovenskem klubu Melbourne, od katerega je že leta 1957 prejel posebno priznanje kot soprireditelj 1. slovenskega kulturnega večera v Avstraliji. V priznanju so zapisali takole; *“Patru V. Baziliju o.f.m. za vse nesebično delo ob tej prireditvi, ki je obenem pričetek akcije za Slovenski Dom. Priznanje Vam izrekamo v imenu vseh rojakov, katerim ste kot prvi pripravili pester večer slovenske pesmi in materine besede.”* Dolgo let je sodeloval in dopisoval v slovensko društveno glasilo Vestnik in sodeloval v odboru kot socialni referent. Ob vsaki priložnosti je opominjal rojake, naj ostanejo zvesti in ponosni Slovenci. Njegova globoka vera v Boga in zavetnico slovenskega naroda Jezusovo mater Marijo, ljubezen do svojih rojakov, poštenost, odkritosrčnost ter zvestoba svojemu prepričanju so poleg hvaležnosti velike večine Slovencev bili dostikrat tudi vzrok za spotike ali zlonamerne obtožbe. Komunistično propagando proti duhovnikom in katoliški Cerkvi je strogo obsojal in to tudi javno povedal, kar pa nekaterim Slovincem seveda ni bilo všeč. V zadnjem letu svojega življenja je postajal vse bolj občutljiv do nepremišljenih ter dostikrat hudobnih in krivičnih obtožb. Prizadelo ga je, začel se je počutiti vse bolj osamljenega in utrujenega.

Za časa svojega bivanja v ZDA in že prej v begunstvu je p. Bazilij opravljal mnogo odgovornih dolžnosti. Danes, ko se ga petnajst let po njegovi prerani smrti Kranjci v Avstraliji hvaležno spominjamo, je pravilno, da se spomnimo vsaj nekaterih njegovih dobrih del za nas Slovence na Petem kontinentu.

Takoj po prihodu v Avstralijo je poleg dušnopastirstva začel s socialnim delom. Ustanovil je Hostel za samske fante, Baragov dom, skozi katerega je šlo, kot je sam povedal, “več kot 1800 samskih fantov, 64 narodnosti in 16 veroizpovedi”. Iz Bonegille, zbirnega kampa za nove priseljence, je pripeljal nekako 180 družin. Pomagal jim je poiskati zaposlitev in stanovanje ter nudil tudi drugo pomoč. Dal je najprej postaviti kapelo in potem cerkev, pozneje pa tudi dom za ostarele

- Dom počitka matere Romane. Tukaj je vredno povedati, da je bil naš p. Bazilij v tistem času eden redkih emigrantskih kaplanov, ki mu je uspelo izprostiti več dovoljenj od katoliških cerkvenih oblasti, katere v tistem času niso bile najbolj naklonjene samostojnemu delovanju priseljskih skupin. Živel je v času asimilacije. Marsikateri priseljski katoliški kaplan ni verjel, da je bilo mogoče dobiti dovoljenje za postavitve kapelice, kaj šele dovoljenje za poroke in krste. Pater Bazilij se ni bal vprašati in prositi za tisto, v kar je verjel. Da, bil je trmast in vztrajen. Leta 1966 je p. Bazilij pripeljal v Avstralijo slovenske sestre frančiškanke Brezmadežne. Vse od leta 1972 je urejeval slovenski mesečnik Misli, pisal pa tudi pesmi in drugo.

Za svoje delo med slovenskimi rojaki v Avstraliji je pokojni p. Bazilij prejel poleg hvaležnosti velikega števila svojih rojakov še naslednja odličja:

Leta 1982 MBE (Member of the Most Excellent Order of the British Empire) za svoje delo med slovenskimi priseljenci. Leta 1987 viteštvo Sv. Janeza Jeruzalemskega in viteštvo templarjev.

Leta 1988 viteštvo Sv. Jurija Jeruzalemskega.

Leta 1995 viteštvo Sv. Stanislava.

Končno se mu je poklonila tudi domovina Slovenija, ko je posmrtno leta 2000 prejel 'Častni znak svobode' Republike Slovenije.

Še bi lahko pisali o našem bratu in očetu patru Baziliju, naštevati njegova dobra dela in dosežke, katerih se hvaležno spominjamo ob petnajsti obletnici njegove

smrti. Nedvomno je izpolnil svoj življenjski motto, katerega si je zadal kot novomašnik: **“GOSPOD ME JE PO MILOSTI IZBRAL, DA KAŽEM POT, OZNANJAM RESNICO IN DELIM ŽIVLJENJE.”**

Vsi, ki smo pokojnega p. Bazilija poznali, smo priče, da je do zadnjega ostal skromen po zgledu svetega Frančiška, vztrajen pri svojih prepričanjih ter se strogo držal svoje življenjske zaobljube.

Pater Bazilij Valentin je bil izreden človek, čigar zapuščina živi med avstralskimi Slovenci in bo, upajmo, še dolgo živela med slovenskimi Avstralci.

Stanko Prosenak, Melbourne VIC, julija 2012

ZAMOLČANA ZGODOVINA

Jože Košorok, Sydney

Pobudo za pisanje mi je dala gospa Marija Grosman, ko v aprilskih Mislih piše, da so Misli biser zapisov in živa zgodovina Slovencev v Avstraliji. Zame zelo zanimiv dokument je v letošnji februarški številki pismo škofa Rožmana pokojnemu Jožetu Čuješu, ki ga je prosil za slovenske duhovnike Slovincem v Avstraliji.

Rad bi dodal še svojo zgodbo mojih prvih let v Avstraliji.

S tisoč sedemsto potniki je ladja SKAUBRYN leta 1951 zavila v melbournski zaliv. Večina smo bili begunci iz komunističnih dežel in radovedno smo opazovali v daljavi mesto in deželo, ki bo odslej naša nova domovina. Z vlakom drugega razreda smo se kmalu znašli v taborišču Bonegilla v Viktoriji.

Bonegilla je med vojno služila vojakom, po vojni pa nam, beguncem iz Evrope, največ iz raznih taborišč kot DP – »Displaced Persons Camps«. Spali smo na vojaških posteljah – na pogradih, eden vrh drugega, s slamnjačo na deskah, vendar so bile te postelje

kar udobne za tiste čase v primerjavi z razmerami v evropskih taboriščih. Že pri zajtrku smo bili prijetno presenečeni, ko smo dobili dišeč obilen obrok mesa s prikuho. Na lesenih mizah bivše vojaške jedilnice – dolge dvorane – so bili vrči pitne vode, posode s sladkorjem in marmelado, sadje, kruh in maslo – avstralski “bread and butter.” Ob mizah so bile lesene klopi. Tudi kosilo in večerja sta bila obilna za evropske prestradane želodce, saj je bila hrana tam še vedno omejena na karte, v Angliji celo do aprila 1953. Po vojni so Angleži

prihajali v Avstralijo po znižani ceni za deset funtov na osebo - “Ten Pounds Pommy”. Seveda so tudi oni godrnjali, ker se niso mogli takoj privaditi novemu načinu življenja. Zato so jim rekli: “Pommy Whinger”. Južni Evropejci smo bili “Degos”, razen Francozov, ki so veljali za “Frogies”, begunci iz “železne zaves” so bili “Reffos”. Danes se nič takega ne sliši, pač pa se bojimo muslimanov, ker so vedno bolj korajžni.

V svetovni krizi 1930 so tudi Avstralci trpeli in o tem

vedo veliko povedati. Vendar po vojni niso trpeli tako, kakor razbita Evropa, ki je še vrsto let po vojni živela v pomanjkanju. Po vojni je Avstralija sprejemala na tisoče beguncev, ne samo iz usmiljenja, ampak tudi za svojo obrambo in ekonomijo. Zanimivo, kako se nekateri ljudje po štiridesetih letih udobja in svobode spremenijo. Skupino prvih povojnih beguncev je novinarka za radio SBS spraševala, kakšni so bili zanje prvi vtisi Avstralije. Ja, da je bila v Bonegilli slaba hrana, umazanija, mravlje, skratka: obupno! Kakor, da smo prišli iz sedanjega udobja in časa v tisto dobo in stanje. Ne morem razumeti take nevhvaležnosti, saj smo se skupaj veselili ob polnih mizah – brezplačno. Pred odhodom na delo pa še petnajst šilingov žepnine. Kako smo občudovali srebrni denar, ki je tako lepo žvenketal v rokah. Kraljeva glava na eni in na drugi kenguru in noj (emu). Zakaj tega nihče ne pove?

Umazanija? Seveda je bil lesen pod v barakah, kakšnega smo pa doma imeli? Takrat nismo poznali keramičnih ploščic in dragocenih preprog.

Ker smo prišli s pogodbo za dve leti, imeli brezplačno vožnjo 33 dni iz Bremehavena, nas je malo skrbelo, kam nas bodo poslali. Nepotreben strah. Nismo čutili evropske diktature in zadrte policije. Prišla sta dva predstavnika Cane Grovers Association in ponudila sekanje sladkornega trsa vse od Murwillumbah do severnega Queenslanda. Sledili so še drugi, npr. predstavnik Main Road Departmenta - delo na cesti in kanalih. Nekateri smo se odločili za prvo, ker bi radi videli severni Queensland, ker da je tam zagotovljen dober zaslužek. Res je bil, a samo za močne in vztrajne. Sekali smo s »cane cutters knife«, orodjem, ki je podobno mačeti, in na rami znosili tone trsa na oštevilčene vozičke na tračnicah. Vem, da nisem vzdržal celo sezono. Na Employment Office v Cairnsu sem dobil delo v Ply-Mill-u, kjer smo rezali les iz celega hloda, furnir (vener) za vezane plošče. Po nekaj mesecih mi je Slovenec s Primorske našel delo v Coombooloombi, kjer smo gradili jez na reki Tully. Dobili smo dodatno štiri šilinge na noč, ker smo živeli v tropskem pragozdu, v šotorih in v barakah. Delali smo s krampom in lopato.

Kaj pa dveletna pogodba – »kontrakt«? Kdo je koga vprašal za to! Za nas, ki nismo znali angleško, je bil to blagoslov, saj nam je država poskrbela delo in streho, kakršna je že bila. Če si znal angleško, si mogel najti lažje in boljše plačano delo. Kar lepo število Slovencev si je ustanovilo svoja lastna podjetja, kakor Slavko Pekolj, Mirko Celin in drugi, za katere ne vem, ker sem zapustil Brisbane. Podjetni Miša Lajovic je bil 12 let senator v zvezni avstralski vladi. Njegov brat Dušan pa je sčasoma postal lastnik več tovarn v Sydneyu, Melbournu, Novi Zelandiji in zaposlil več sto delavcev. Največ jih je bilo v gradbeni industriji, kot pokojni Niko

Krajc v Sydneyu. Nekateri so danes zelo uspešni v računalništvu in tovrstni industriji teh in še drugih tehničnih pripomočkov.

V večjih mestih, kjer je več Slovencev, smo se združevali v društva, klube in verska središča. Imamo štiri slovenske cerkve, tri verska središča – slovenske misijone in številna društva, ki še danes obstajajo. Ob koncu šestdesetih let smo tudi Slovenci dobili radijsko oddajo v slovenskem jeziku, ki deluje še danes. Takrat so bili moderni žepni radijski sprejemniki, tako, kakor so danes mobilni telefoni. V javnosti skoraj ni človeka, ki ne bi neprestano tiščal tisto igračko na ušesih, celo v avtomobilih, pa je šoferjem to prepovedano med vožnjo.

V Sydneyu je pokojni Jože Čuješ prvi organiziral radijsko skupino za slovensko oddajo na 2EA. Nekateri se še spominjajo, kako so z veseljem pri tem sodelovali in posojali ali darovali slovenske plošče in kasete. Kako nas je razveselila novica na 2EA, da bomo po dolgih letih spet videli svojo domovino, za mnoge begunce četrto stoletja dolga doba! Namreč mogočni šef Jugo-UDBE, tovariš Ranković, je izdal POLITIČNO AMNESTIJO za vse domobrnce, kolikor jih je bilo še živih, četnike, begunce, da se smemo vrniti domov in nič hudega se nam ne bo zgodilo. Seveda pod pogojem, da normaliziramo odnos do domovine. Povej mi, tovariš, kdo pa ni imel normalnih odnosov do domovine? Saj smo že s prvimi zaslužki v tujini pošiljali domačim živilske pakete. Bili so objavljeni na predzadnji strani v slovenskih listih Misli in Kronika, ki jo je izdajal pokojni Jože Čuješ, in v listu Žar, ki ga je izdajal pokojni Ljenko Urbančič. Agencijo za pakete pa je upravljal doktor Koce. Najnižje cene od L3/14/7/ - tri funte, štirinajst šilingov, sedem penijev, pa do najvišje čez L 20/00/00/.

Spominjam se, da sem pošiljal od 5 do 8 funtov vrednostni paket živil, da so imeli domači malo dodatka k pičli hrani ob živilskih nakaznicah - na karte. Zadnjega za 100 kg sem poslal, preden sem se oženil leta 1955. Potem sem moral skrbeti za družino. Vseeno smo še vedno finančno podpirali "stara domovino" z radiotonom 2EA za pomoč ob povodnji, po potresu, pa še za kakšno otroško bolnišnico. Tudi za neko "mašino", za katero so pobirali tudi po Kanadi in Ameriki, so nekateri dajali.

Pokojni Mirko Javornik, vaščan pokojnega Jožeta Komidarja, je temu organizatorju poslal pismo o nabirki in ga vprašal, kaj »Ljubljanska hierarhija misli o tem«, namreč, takratna slovenska vlada. Le kaj naj bi Jože vedel!

Zakaj tako natančno opisujem? Za nekatere v mlajši generaciji, ki se za to zanimajo. Nedavno sem po telefonu govoril z univerzitetnim študentom, ki želi obiskati Avstralijo, in sem mu povedal, da sem leta

1950 pobegnili iz Jugoslavije, pa me prekine: "Aha, ste šli z avtom v Trst, potem pa z avionom v Avstralijo." Ker je bilo po vojni še pomanjkanje po vsej Evropi, so tudi drugi narodi finančno podpirali svojce. Stali smo v vrsti na Commonwealth banki, pa sem slišal Italijana pred menoj, kako se je mučil s polomljeno angleščino, a ga je uslužbenec že poznal in ga je malo podražil v njegovi govorici: "How much will 'mamma' get today?" Veseli in kdaj tudi mrzlično smo se pripravljali na prvi obisk domovine po tolikih letih. Na slovenski oddaji radia 2EA smo poslušali navdušeno pesem: "Visoko nad oblaki leti srebrna ptica, leti domov, domov.." Lojze, moj brat, je že s prvim poletom JAT-a (Jugoslovanski aero-transport) leta 1969 odšel v domovino, naslednje leto, 1970, pa še jaz. Oba sva bila »oborožena« s kamero Super 8 mm in magnetofonom (tape recorder). Joj, kako je bila mama vesela! Saj smo vsi mislili, da se ne vidimo nikoli več. Z nekaj domotožja smo se vrnili s tega prvega obiska domovine. Seveda brez "prijateljskih pogovorov" ni šlo, to je bilo zasliševanje na milici, ali pa v kakšni pisarni UDBE. Pa kaj bi govoril o tem, ko smo bili najbolj veseli, da smo se spet videli s svojimi dragimi po tolikih letih.

Vendar neko čudno spremembo smo doživeli po povratku iz domovine. UDBA ni izgubljala časa. Že prvo leto po obisku je nastal razdor med Slovenci v Avstraliji. Več kot dvajset let smo tudi v emigraciji bili sorodniki in prijatelji različnih prepričanj in otenkov, vendar veseli drug drugega. Kulturno in družabno smo skupaj sodelovali in ni nas motilo, kje je bil kdo med vojno in po vojni. Slovenska izseljenska matica nas je razdelila na dva tabora: v jugoslovanski tabor in v sovražniške domovine. To naj bi bila »normalizacija« domovine. Dolgo se nismo zavedali, da se je komunistična oblast v Jugoslaviji imela za "Domovino", a naša resnična domovina je bila Slovenija in sorodniki. Tedanja oblast nam ni dala narodne identitete v svetu. Vsi smo bili Jugoslovani – »Yugoslav«. Bolj kot kdaj prej smo zdaj pri društvih pogrešali svojo narodno istovetnost. Na društvih je prišlo do resnih preprirov in vpleteni sta bili celo policija in odločba sodišča, kar so domoljubi ignorirali. Rezultat tega je bil, da so v

Sydneyu ustanovili Klub Triglav. No, smo upali, zdaj bo pa mir, saj ima vsak svoje: Triglav svoje, Slovensko društvo in versko središče pa svoje. Toda pri tem ni ostalo. Miru ni bilo.

Slovenskim domoljubom je Matica poskrbela doprsni kip Ivana Cankarja, ki je še danes tam. Sledila sta še dva – kip Franceta Prešerna za Slovensko društvo Sydney in Otona Župančiča za društvo v Viktoriji. Se razume, po nenapisanem zakonu so tudi zaplapolale jugoslovanske in slovenske zastave z rdečo zvezdo pri društvu SDS in pri klubu Triglav. Zastava z rdečo zvezdo je bila potrebna, saj jo je ves svet priznal. Prišlo je celo tako daleč, da so zmagovalci rdeče zvezde najeto masonsko dvorano okrasili z zastavo z rdečo zvezdo na eni strani in avstralsko zastavo na drugi. Vmes pa so obesili Titovo sliko in sliko britanske kraljice. To je bilo takrat za avstralske razmere normalno, saj je Avstralija "Free country", za drugi del Slovencev pa ne; saj smo bežali od rdeče zvezde, ki je bila za nas simbol nasilja, fizičnega in duševnega ter masovnih umorov v Sloveniji.

Avstralija je še danes pribežališče vseh narodov sveta, ki so v stiski. Zakaj bežijo iz svojih domovin? Kje je domovina?

Po mojem mnenju je domovina za vse človeštvo tam, kjer je mir in ljubezen. Tujina je tam, kjer je sovraštvo in nasilje.

Na občnem zboru Slovenskega društva Sydney leta 1979 je odločitev za rdečo zvezdo zmagala z veliko večino. Nekateri nasprotniki rdeče zvezde smo bili izključeni iz društva. Uporniki jugo-režimu smo bili prepričani, da bo prišel kmalu čas, ko bo ves svet priznal tisto zastavo, ki jo bomo priznali mi in ves slovenski narod! Danes sem član Slovenskega društva Sydney in Kluba Triglav – Panters. Za Slovenijo pa želim, da bi sčasoma postala bolj svobodna, se otesla nezdravih ideologij in balkanske kulture. Saj imamo svojo.

Po dvajsetih letih slovenske samostojnosti bi tudi jaz rad delil z vami zamolčano zgodovino, kakor sem jo doživel. Drugič pa napišem še kaj o Agenciji za svobodno Slovenijo, Narodnem društvu in o Zvezi slovenske akcije.

ANTON OGOREVC, oče našega patra Metoda, je umrl 20.06.2012 v Ljubljani. Rojen je bil 15.09.1932 v Brežicah. V družini je bilo enajst otrok. V petdesetih letih se je preselil v Ljubljano. Trideset let je delal v tovarni Šport oprema v Vižmarjah kot mizar. Leta 1963 se je na Brezjah poročil z Angelo Zavašnik. Rodili so jima trije sinovi: Metod, Robert in Peter. Pogrebna sv. maša zanj je bila v soboto, 23.06.2012, v župnijski cerkvi Ljubljana - Šentvid. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

Pater Metod je zapisal: »Pogrebni obred s sveto mašo in pridigo sem ob navzočnosti domačega župnika, provincialnega ministra in velikega števila sobratov vodil sam. Oče je res veliko naredil zame in trdno ostaja v meni, zato sem čutil, da mu želim tako izkazati zadnjo uslugo in delo usmiljenja. V zadnjih letih sva se le redko srečevala 'v živo', pogosto pa preko Gospoda pri oltarju. Želim pričevati o njegovi kot skala pokončni drži v življenju in smrti. Naj počiva v Božjem miru in naj bo njegovo življenje rodovitno še naprej.«

Pokojnega očeta Antona smo se spomnili pri nedeljski sveti maši v Kew in med tednom zanj darovali sveto mašo. Patru Metodu in družini Ogorevc pa naše iskreno sožalje.

PREDSEDNIK RS JE p. CIRILA BOŽIČA ODLIKOVAL Z REDOM ZA ZASLUGE

V četrtek, 12. julija 2012, je bila v Predsedniški palači posebna slovesnost, na kateri je predsednik RS dr. Danilo Türk patru Cirilu Božiču vročil odlikovanje z redom za zasluge. Pater Ciril Božič si je odlikovanje zaslužil za neprecenljive zasluge pri ohranjanju slovenske kulture in jezika med Slovenci v Avstraliji ter nesebično pomoč slovenskim rojakom v Avstraliji.

Na slovesnosti v Predsedniški palači je bila prisotna tudi ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Ljudmila Novak, ki je patru Božiču čestitala za prejeto odlikovanje in se mu v imenu Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu zahvalila za vse njegovo delo med Slovenci v Avstraliji. Pater Ciril Božič se je predsedniku zahvalil za odlikovanje. Dejal je, da je to priznanje vsem slovenskim rojakom v Avstraliji, ki skupaj negujejo in ohranjajo slovensko narodno identiteto in kulturno dediščino, ki so jo s seboj prinesli iz domovine. Dodal je, da se Slovenci v Avstraliji skupaj trudijo čim tesneje sodelovati z domovino, zdaj predvsem na gospodarskem področju. Pater Božič je izrekel zahvalo tudi ministrici Ljudmili Novak, Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter vsem drugim, ki so zaslužni za aktivno vez med matico in diasporo. Ob tem je izrekel tudi upanje, da bodo Slovenci po svetu dobili predstavnika v Državnem zboru.

Obrazložitev za podelitev reda za zasluge p. Cirilu Božiču
Pater Ciril Božič, duhovnik frančiškanskega reda, je zadnje desetletje duhovniški vodja slovenskega misijona v Melbournu v Kewu, ki je osrednja stična točka za celotno slovensko skupnost v avstralski zvezni državi Victoria. Njegov misijon je poleg verskega tudi kulturno, socialno in izobraževalno središče za Slovence.

Pater Ciril Božič je prvič prišel v Avstralijo leta 1982 in tam ostal deset let. Najprej je pomagal v verskem in kulturnem središču sv. Rafaela v Sydneyju, kjer se je poleg pastoralnega dela takoj lotil tudi širjenja kulturne dejavnosti. Zavzel se je za Slomškovo sobotno šolo slovenskega jezika, slovenske radijske postaje, urejal glasilo Rafael in pisal članke, spodbujal mlade in jim pomagal pri ustanavljanju raznih zabavnih skupin, igralskih in pevskih zborov, prirejal slikarske razstave, predstave in turneje, kulturna srečanja, obnovil

cerkev in dvorano ter bil pobudnik za koncert mladih, ki vsako leto poteka v drugem avstralskem vele mestu. Delo za ohranitev slovenskega jezika, kulture, pesmi in plesa med mladimi, tudi tistimi, ki so že tretja ali četrta generacija Slovencev, mu je v največje veselje.

Med osamosvajanjem Slovenije je dejavno sodeloval pri gibanju Slovencev v Avstraliji za pomoč Sloveniji in njenim prizadevanjem za pravico do mednarodnega priznanja njene državnosti.

Svoje delo v Avstraliji je nadaljeval leta 2001 v Melbournu, kjer je že leta 1992 dokončal tudi magisterij o umetniku slovenskega rodu Stanislavu Rapotcu, ki je živel in ustvarjal v Avstraliji.

Prijubljjenost patra Božiča jasno govori o tem, da je Slovence v Avstraliji pritegnil s svojo predanostjo slovenskemu človeku, ljubeznijo do slovenske kulture in jezika, predanostjo vrednotam slovenskega duha, a hkrati tudi z vero v ustvarjalno moč posameznika, v pomen skupnega dela ter spoštovanja različnosti in enakopravnosti. Pater Božič – z dušo in telesom predan svojemu poklicu in narodu – je s svojim pastoralnim in kulturnim delovanjem Slovence povezal tudi z vero v smisel, ki ga človekovemu bivanju dajejo medsebojna pomoč in solidarnost, poštenost ter sodelovanje. **Urad Predsednika Republike**

Patru Cirilu smo čestitali v Kew, 05.08.2012.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

NOVOMAŠNIKI 2012.

Na praznik apostolov Petra in Pavla smo v Cerkvi na Slovenskem dobili sedem novomašnikov, kar je na žalost najmanj v zadnjih petdesetih letih. Nadškof Anton Stres je v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani posvetil novomašnika ljubljanske nadškofije Matevža Mehleta iz Mengša ter štiri redovnike: frančiškana p. Jana Cvetka iz Bohinjske Bistrice, salezijanca Gašperja Otrina iz Domžal, lazarista Boruta Poharja iz Selc nad Škofjo Loko in minorita p. Andreja Sotlerja iz Radovljice. V celjski stolnici je iz rok škofa Stanislava Lipovška prejel zakrament mašniškega posvečenja Ivan Šumljak s Tinskega. V Logu pri Vipavi pa je škof Jurij Bizjak, ki je teden dni pred tem uradno prevzel vodenje kopske škofije, v duhovnika posvetil minorita p. Andreja Mohorčiča iz Vrabč. Kar tri škofije so letos brez nove maše, zato so v stolni cerkvi v Mariboru ves dan molili za nove duhovne poklice ter za stanovitnost že posvečenih duhovnikov.

KLARISE TUDI V TURNIŠČU.

V nekdanjem župnišču v Turnišču, v bližini škofijskega romarskega svetišča Marije pod Logom, od 28. julija 2012 bivajo sestre klarise. Potem, ko so pred desetletji postavile svoj samostan v Nazarjah in zatem še v Dolnicah pri Ljubljani, so se odločile, da bodo imele svojo skupnost tudi v škofiji Murska Sobot. Njihov prihod je zaznamovala slovesnost, med katero je murskosoboški škof Peter Štumpf blagoslovil kapelo in samostan - ta še ni povsem urejen - ter pozdravil sedem sester klaris, ki odslej opravljajo svoje poslanstvo tudi v najmanjši slovenski škofiji. Za to priložnost se mu je pri oltarju pridružil upokojeni škof Jožef Smej s številnimi duhovniki. Škof Štumpf je med drugim dejal, da klarise v škofijo prinašajo nov pogled na svet in življenje: „Hočejo nas spominjati, da življenje ni samo delo, ampak, da je človek v prvi vrsti poklican, da Boga časti!“ Po njegovih besedah bo samostan klaris „duhovna ambulanta škofije“. Molitev in veselo pričevanje uboštva s strani sester pa lahko močno nagovorita vse, ki so razočarani tudi zaradi težkih pohujšanj znotraj Cerkve.

KARDINAL SODANO V POSOČJU.

V Sloveniji so se v minulih tednih mudili vidni predstavniki katoliške Cerkve, med katerimi je bil tudi predsednik Avstralske škofovske konference nadškof Melbourne msgr. Denis Hart; poročilo o njegovem obisku najdete na drugem mestu. Na zasebni obisk je prišel tudi dekan kardinalskega zbora in nekdanji državni tajnik Svetega sedeža kardinal Angelo Sodano. Njegov oče je bil ob koncu prve svetovne vojne zadolžen za dostojen pokop oziroma prekop italijanskih vojakov na širšem območju Tolmina in Kobarida. O tem je večkrat pripovedoval svojemu sinu in mu naročil, naj obišče te kraje, če je mogoče. Čeprav se je kardinal Sodano srečal tudi z vodstvom krajevne Cerkve in države, je večji del svojega obiska namenil Posočju, kjer je obujal spomine na trpljenje v teh krajih, o katerih mu je pripovedoval oče. V pogovoru za Družino je Sloveniji med drugim zaželel: „Vaša država ima prihodnost. Pred Bogom ni velikih ali majhnih narodov. Vsak narod ima svoje poslanstvo, svoj poklic, sporočilo, ki ga daje svetu. Želim vam, da bi Slovenija na svoji poti ostala zvesta svojemu civilizacijskemu izročilu in – dovolite mi, da to povem – zvesta svoji pripadnosti krščanski civilizaciji.“ Kardinal Sodano je spremljal blaženega papeža Janeza Pavla II. med obema obiskoma v Sloveniji; pri nas je bil na posvečenju nadškofa Jurkoviča in na lanski državni proslavi ob dvajseti obletnici samostojnosti Slovenije.

VOLITVE PREDSEDNIKA NA MARTINOVO.

Predsednik državnega zbora Gregor Virant je pred koncem meseca julija določil, da bodo letošnje volitve predsednika države potekale 11. novembra - na god sv. Martina. Če bo potreben drugi krog, bo ta verjetno 2. decembra. Zmagovalec petih predsedniških volitev v samostojni Sloveniji bo slovesno umeščen 22. decembra 2012. Kandidate lahko predlagajo poslanci, politične stranke in volivci. Zaenkrat so kandidature napovedali: sedanji predsednik Danilo Türk, ki bo nastopil s podporo volivcev; poslanec v evropskem parlamentu Milan Zver SDS in Nsi; nekdanji predsednik SD Borut Pahor s podporo stranke ter samostojna kandidata Monika Malešič in Marko Kožar; predsednik SNS Zmag

Jelinčič je pred tedni kandidaturo napovedal, a se je zatem umaknil iz predsedniške tekme. Kandidature se lahko vlagajo od 20. avgusta do 17. oktobra, do 22. oktobra pa lahko kandidati soglasje še umaknejo. Seznam kandidatur bo uradno objavljen 26. oktobra.

NA ROBU VLADNE KRIZE.

Slovenska vlada in državni zbor sta si po politično „vročem“ juliju vzela nekaj tednov počitnic, kar vsaj za vlado ne more biti čas brezskrbnosti. Pred tem oddihom je politično ozračje razgrela seja državnega zbora, na kateri naj bi 20. julija v skladu z načrti glasovali o vnosu fiskalnega pravila v ustavo, a se je izkazalo, da koalicija nima dvotretjinske večine. Čeprav so se vse parlamentarne stranke pred pol leta strinjale, da je uravnotežena poraba s prihodki v državnem proračunu nujna in so podpirale tako imenovano „zlato pravilo“, je opozicija razen treh poslancev podporo umaknila. Premier Janez Janša je večkrat nakazal, da bi lahko na glasovanje vezal tudi zaupnico vladi. Kot je dejal, bi morala opozicija v težkih gospodarskih razmerah pokazati odgovornost in pripomoči k temu, da odda Slovenija s sprejemom te ustavne spremembe pozitiven signal finančnim trgov ter evropskim partnerjem o verodostojnosti in stabilnosti države. V tem primeru pa bi bila usoda vlade povsem odvisna od opozicije. Nazadnje so se vodje parlamentarnih strank le dogovorili, da glasovanje o fiskalnem pravilu prestavijo na sredino septembra, do takrat pa naj bi se stranke in stroka dogovorile o najbolj primerni rešitvi za izpolnitev zaveze iz medvladne pogodbe o fiskalnem paktu. Do takrat naj bi se uskladili tudi glede zakona o Slovenskem državnem holdingu ter zakona o agenciji ali skladu za sanacijo bank. Državni zbor naj bi o vsem tem odločal na izredni seji, ki bo verjetno sredi septembra. Po mnenju Janeza Janše je to verjetno zadnji odlog, ki si ga Slovenija lahko privošči pri reševanju ključnih problemov. Janša je o tem spregovoril tudi konec julija na taboru SDS v Lepeni. Kot je dejal, se bomo jeseni odločali o tem, ali bomo Slovenci sami določali svojo usodo ali pa bodo vsaj del te usode določali drugi. Dodal je, da ga prijatelji iz Evrope stalno sprašujejo, kako je mogoče, da smo v slabih treh letih iz države, ki je bila na vrhu EU in so jo mnogi dajali za zgled, prišli med države, ki se omenjajo kot tiste, ki bodo morda potrebovale tujo pomoč. Dejaj je še, da ima SDS kot največja vladna stranka veliko odgovornost, nima pa vse odgovornosti.

ŽRTVE VOJNE

IN POVOJNIH POBOJEV V SLOVENIJI.

Na Inštitutu za novejšo zgodovino so leta 2007 začeli z natančnim in načrtnim popisovanjem žrtev medvojnega in poveljnega nasilja. Pri tem so si pomagali z že zbranimi popisi, ki so nastali v minulih letih in desetletjih. Tako je nastala precej natančna baza s podatki o žrtvah, pa tudi okoliščinah njihove

smrti. Prvi pravi popis kaže, da je v teh letih umrlo šest in pol odstotka Slovencev, število žrtev vojne vihere in poveljnih pobojev pa je 97.500. Čeprav žrtev nikoli ne bo mogoče natančno prešteti, je to število zelo natančen približek. Sodelavci pri projektu, ki ga je vodila Vida Deželak Barič, še ugotavljajo, da bi bilo žrtev petnajst odstotkov manj, če ne bi bilo poveljnih pobojev. Pri raziskavi so skušali natančno ugotoviti tudi okoliščine smrti. Ob tem so ugotovili, da je največ žrtev povzročil nemški okupator, ki je kriv za več kot 31.700 mrtvih. Partizansko-revolucionarni tabor je med vojno in po njej povzročil več kot 24.000 žrtev. Za približno 20.000 ljudi niso mogli ugotoviti, kdo je zakrivil njihovo smrt (med njimi so na primer umrli na vzhodni fronti). Italijanski okupator je odgovoren za dobrih 6.400 smrti. Rdeča armada je odgovorna za vsaj 5.000 slovenskih žrtev. Protirevolucionarni tabor - vaške straže, četniki in vse veje domobranstva - je zakrivil smrt 4.400 ljudi. Zavezniške sile so predvsem v bombardiranih pobile skoraj 1.900 ljudi. Več kot 900 žrtev je umrlo zaradi nesreč - pri čiščenju orožja in podobno. Ustaši pa so povzročili blizu 800 žrtev - gre za Slovence, ki so bili izgnani na območje NDH in za žrtve, ki so padle v času umika hrvaških enot v Avstrijo ob koncu vojne. Kot so zapisali na portalu Zgodovina Slovenije - Sistory, bo baza podatkov smrtnih žrtev na območju Slovenije med drugo svetovno vojno in neposredno po njej pomembna za znanstveno oceno narave druge svetovne vojne in rezultatov te vojne na Slovenskem. Hkrati ima seznam žrtev druge svetovne vojne in poveljnega nasilja tudi pomemben moralno-etični pomen - iztrgati žrtve iz rok politike in ideologij ter vsaki žrtvi „vrniti“ ime. Lahko dodam, da še vedno ostaja veliko dela, saj bo treba upoštevati tudi vzroke za streljanje talcev, množične deportacije v taborišča, zapiranje predstavnikov partizansko-revolucionarnega in protirevolucionarnega tabora ...

SLAVA VOJVODINE KRANJSKE V SLOVENŠČINI.

Eno najpomembnejših znanstvenih del o Sloveniji „Slava vojvodine Kranjske“ polihistorja Janeza Vajkarda Valvasorja, izvorno napisano v nemščini, je po več kot treh stoletjih prvič prevedeno v slovenščino. Delo je izšlo leta 1689 v Nürnbergu, zajema pa petnajst knjig oziroma poglavij na več kot tri tisoč petsto straneh. Konec 19. stoletja je v Novem mestu izšel tako imenovani Krajčev ponatis, pred štirimi desetletji pa še faksimilna izdaja pri Mladinski knjigi. Mirko Rupel je med obema vojnama v tako imenovanem Valvasorjevem berilu izbral in prevedel odlomke iz tega obsežnega dela; prvi zvezek je izšel leta 1936, drugi oziroma celotno berilo pa po vojni. Zavod Dežela Kranjska se je leta 2009 odločil za pripravo celotnega prevoda tega dela v slovenščino. Delo je zaupal družini Debenjak - Božidarju, Doris in Primožu. Za njimi so štiri leta napornega prevajanja in pa celoten prevod

Valvasorjevega dela. O pestrosti vsebine, ki bi jo danes težko našli na enem mestu, je urednik Tomaž Čeč dejal: „To je tako raznoliko, da danes takih vsebin ne bi dajali skupaj v eno knjigo. Notri je vse od geografije, zgodovinski opisi, pesmi, popolnoma tehnični opisi kot je na primer idrijski rudnik, filozofska razglabljanja, botanika, alkimija ... v bistvu vse vede, ki so jih takrat poznali ... Vse to je Valvasor uporabil za opisovanje kranjske dežele. Glede na to bi človek mislil, da je vse nametano, a ima eno logično sosledje in je zelo berljivo...“ Prve tri knjige Slave vojvodine Kranjske v slovenščini so že izšle, četrta izide jeseni, peti zvezek pa načrtujejo oktobra prihodnje leto.

UMRL PESNIK IVAN MINATTI.

Pri Državni založbi Slovenije je leta 1963 izšla drobna pesniška zbirka z naslovom »Nekoga moraš imeti rad«, v kateri je tudi pesem z istim naslovom. Marsikdo pozna vsaj začetne verze te pesmi: „Nekoga moraš imeti rad, pa čeprav trave, reko, drevo ali kamen, nekemu moraš nasloniti roko na ramo, da se, lačna, nasiti bližine ...“, pa če prav ne ve, kdo jih je zapisal. Avtor te pesmi in zbirke - Ivan Minatti - je umrl 9. junija 2012 v Ljubljani. Nekaj dni zatem so se na ljubljanskih Žalah od njega poslovili svojci, prijatelji in znanci. Minatti je bil doma v Slovenskih Konjicah. Med vojno je končal gimnazijo v Ljubljani, leta 1952 pa študij slavistike. Zaposlen je bil pri Mladinski knjigi. Pesmi je začel pisati že med vojno. Njegove pesmi so pogosto osebno razpoloženjske, v njih pa je opeval ljubezen, naravo, razkrival notranje razpoloženje v človeku ... Izdal je več pesniških zbirk, med katerimi so: S poti, Pa bo pomlad prišla, Nekoga moraš imeti rad, Veter poje, Bolečina nedoživetega, Obraz, Ko bom tih in dober ... Ivan Minatti je tudi prevajal: njegov je na primer Mali princ Antoina de Saint-Exuperya. Bil je tudi član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

STANLEYEV POKAL V SLOVENIJI.

V začetku julija smo v Sloveniji pričakali Anžeta Kopitarja, najboljšega slovenskega hokejista, ki je letos z Los Angeles Kingsi postal prvak Lige NHL. Kot prvi igralec kluba, pomočnik kapetana in hokejist z drugim najdaljšim stažem v moštvu, je legendarni pokal dobil v roke že po odločilni tekmi. Potem, ko je pokal „obiskal“ Moskvo, pa ga je pričakal še na brniškem letališču in ga v dveh dneh prenašal po Gorenjski od rodne Hrušice do Blejskega gradu.

OLIMPIJSKE ZMAGE

Slovenska veslača Iztok Čop in Luka Špik sta na olimpijskih igrah v Londonu, 2. avgusta 2012, osvojila bronasto medaljo. Po zmagi Urške Žolnir v judu je to že druga medalja za Slovenijo na letošnjih igrah. Zmagala sta Novozelandsca pred Italijanoma. Za Čopa je to četrta medalja na olimpijskih igrah po zlati v Sydneyju, srebrni v Atenah in bronasti v Barceloni, za Špika pa tretja po

Sydneyju in Atenah. Za Slovenijo je to šesta veslaška medalja olimpijskih igrah in 39. posamična na vseh olimpijskih igrah. Zanimiv je tudi podatek, da je Čop, ki se s to medaljo poslavlja od največjih tekmovalcev, prav na ta dan pred 20. leti v paru z današnjim predsednikom Veslaške zveze Slovenije, Denisom Žvegljem, v španski prestolnici Sloveniji zagotovil sploh prvo olimpijsko medaljo v obdobju samostojne države.

Seminar za učiteljice in učitelje sobotnih šol slovenščine in drugih predmetov v slovenščini iz Argentine in Avstralije

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Ministrstvo RS za izobraževanje, znanost, kulturo in šport bosta v sodelovanju z Zavodom RS za šolstvo tudi v letu 2013 pripravila in financirala strokovno izpopolnjevanje za učiteljice in učitelje sobotnih šol slovenščine in drugih predmetov v slovenščini iz Argentine in Avstralije. **Seminar bo predvidoma potekal v času od 23. januarja do 01. februarja 2013.** Predvideno število vseh udeležencev je od 15 do 20 oseb. O možnostih udeležbe na seminarju želimo obvestiti vse slovenske šole oziroma ustanove, ki se ukvarjajo s poučevanjem slovenskega jezika in kulture ter tudi slovenske izseljenske medije na področju južne Amerike ter Avstralije. Obrazec za prijavo je dosegljiv na spletni strani Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu <http://www.uszs.gov.si/>, na Veleposlaništvu RS v Buenos Airesu, Argentina, in Veleposlaništvu RS v Canberri, Avstralija. Izpolnjen obrazec morajo kandidati poslati na naslov: **Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Komenskega 11, 1000 Ljubljana, Slovenija.** Prijavo lahko pošljejo tudi v elektronski obliki (skenirano) na naslov: urad.slovinci@gov.si ali suzana.martinez@gov.si. Podatki, navedeni v prijavi, morajo biti točni in popolni. **Rok za prijavo je 10. september 2012.** Prednost imajo kandidati, ki se tovrstnega seminarja še niso udeležili in nameravajo s poučevanjem nadaljevati. Od udeležencev seminarja se pričakuje, da bodo po zaključku seminarja poučevali v sobotni šoli še najmanj dve leti oz. aktivno delovali v slovenskem združenju. Prav tako se pričakuje njihova aktivna udeležba na seminarju. Financerja bosta krila stroške letalskega prevoza v ekonomskem razredu v višini 85 % sredstev ter nastanitev in druge stroške povezane s seminarjem v Sloveniji. Letalske vozovnice naj si udeleženci priskrbijo sami, Urad pa jim bo denarna sredstva za povračilo potnih stroškov nakazal preko slovenskega DKP po zaključku seminarja.

Budget

Rent a car Slovenija

www.Budget.si

Bliža se čas počitnic in seveda poletje v Sloveniji. Zato vas vabimo v rodno Slovenijo na dopust, ki pa je lahko še lepši v zgodnjih jesenskih mesecih. Pri Budget rent a car-ju v Sloveniji smo vam pripravili še bolj ugodne cene najemov, kot so bili do sedaj.

Za daljše najeme od 30 dni obvezno pokličite **Igorja na +386 4164 4626**, ker internetne strani **Budget.si**, izračunavajo najeme največ do 30 dni.

V pričakovanju poletne sezone smo se opremili z novimi avtomobili, tako da vam bo vožnja z našimi vozili še bolj brezkrbna.

Budget Slovenija je poskrbel za uradne prevoze patra Valerijana v Sloveniji

Na fotografiji: pater provincial Stane Zore, pater Valerijan Jenko in pater Ciril A. Božič na Brezjah, po končani poti preko Ljubelja do Vetrinj v Avstriji.

Omogočamo vam:

- najem manjših, srednjih družinskih, večjih in kombi vozil
- najemi tu – vrni tam / najem v Ljubljani vračilo na letališču ali obratno v vseh naših poslovalnicah po Sloveniji
- vračilo vozil v tujini
- možnost najema vozila s šoferjem
- možnost najema vozila z GPS-om
- transfer oziroma prevoz oseb z raznih lokacij ali letališč / do 8 oseb /

Za najem vozila smo Vam na razpolago na spletni strani **www.budget.si** ali elektronskem naslovu **info@budget.si**, v naših poslovalnicah, ki jih najdete v Ljubljani, Bledu, Kranjski gori, na Letališču Jožeta Pučnika Ljubljana.

Budget Slovenija je tudi sponzor koncerta verskih središč Avstralije v Brisbanu

Na vaši poti do cilja vam Budget Slovenija ponuja zelo ugodne cene, ob predložitvi kupona pa še dodaten popust. *Izkoristite priložnost tudi vi!*
Hvala in nasvidenje v Sloveniji.

Budget
Rent a car Slovenija

Mišli - Avstralija

Ljubljana
Letališče Ljubljana
Bled
Kranjska Gora

KUPON

**dodatni popust
za rezervacije preko**

www.budget.si

SLOVENIAN NATIONAL DAY RECEPTION 2012

21ST ANNIVERSARY OF THE INDEPENDENT STATE OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA
20 YEARS OF THE ESTABLISHMENT
OF THE FIRST SLOVENIAN CONSULATE IN AUSTRALIA

Thursday, 21st June 2012, 12.30 pm – Strangers Dining Room, NSW Parliament, Sydney

Mrs OLGA LAH, Master of Ceremonies:

Good afternoon to all here present.

On behalf of the Honorary Consul General of the Republic of Slovenia, Mr. Alfred Brežnik and Mrs. Brežnik, welcome! and thank you for joining us to celebrate what is of great significance to all Slovenians...the 21st anniversary of Slovenia's independence and 20 years of the establishment of the first Slovenian Consulate in Australia – here in Sydney.

Ladies and gentlemen, to begin the formalities, I ask you to be upstanding for the National Anthem of Slovenia and that of Australia.

You have just heard the Anthems of Slovenia and Australia. We are all familiar with our Australian anthem and its inspiring words...

However, the Slovenian Anthem also carries a message close to the heart of every Slovenian. Written over 165 years ago by Slovenia's greatest poet and one of its most admired heroes...Dr. France Prešeren, the anthem's words come from a poem of 8 verses called 'a Toast' – 'Zdravljica'. Only the 7th verse of the poem was chosen for our Slovenian anthem.

When one listens to the message contained in the words, we acknowledge that these words serve to unite the endeavours, not only of all Slovenians, but of all those with a righteous human spirit.

Faith, brotherhood and world peace are the commendable values it promotes.

As has become a tradition, I would like to recite it for you:

**God's blessing on all nations,
Who long for and work for that bright day,
When o' er earths habitations
No war, no strife shall hold its sway;
Who long to see
That all men free
No more shall foes, but neighbours be.**

How appropriate are these sentiments at this time of world conflicts and universal challenges.

Ladies and gentlemen, thank you for your presence today. Your attendance is a gift to our celebration. Although we have many guests today, I will ask your patience as I acknowledge several individually:

Olga Lah and Jeni Brežnik.

The Hon. Victor Dominello, MP, Minister for Citizenship and Communities, Minister for Aboriginal Affairs, representing the Premier, The Hon. Barry O'Farrell, MP and the Government of NSW; The Hon. David Clarke, MLC, Parliamentary Secretary for Justice; and our Parliamentary host today; Our special guest, His Excellency, Dr. Milan Balažič, Ambassador of the Republic of Slovenia to Australia; The Hon. John Aquilina, Former Speaker and President of the EU – NSW Parliamentary Friends; The Hon. Amanda Fazio, MLC, Opposition Whip in the Legislative Council; The Hon. Michael Daley, MP, Shadow Treasurer, Shadow Minister for Finance and Services; Mr Tony Issa, MP, Member for Granville; Mr Andrew Rohan, MP, Member for Smithfield; Councillor Nick Lalich, MP, Member for Cabramatta; The Hon. John Murray, Former Speaker in the NSW Parliament; The Hon. Deirdre Grusovin, former Member for Hefron and Minister of the NSW Government; The Hon. Bryan Vaughan, former Member of the NSW Legislative Council; Ms Danielle Morris, Deputy Director DFAT – Sydney Office; Mr Steve Rank, AUSTRADE – Partnership Division; Ms Jo Jones, Director of membership and programs - EABC (Europe Australia Business Council); Mr Dušan Lajovic, former Honorary Consul General of the Republic of

Slovenia in New Zealand; Fr. Darko Žnidaršič, OFM, Head of the St. Raphael's Slovenian Religious & Cultural Centre in Merrylands; Fr. Ciril Božič, OFM, OAM, Head of the Slovenian Religious and Cultural Centre in Melbourne; Fr. Edward Sedevčič, Archdiocese of Sydney; Mr Alvaro Barba, Deputy Dean of the Consular Corps in Sydney & Consul General of Uruguay; Members of the Consular Corps; Representatives of the Slovenian organisations from Sydney, Wollongong, Newcastle, Canberra and as far as Melbourne and Queensland. May I also mention that we have received best wishes from the Hon. Bruce Atkinson MLC, President of the Legislative Council. (Letter was read to the audience).

Distinguished Guests, Ladies and Gentleman. At this time, I usually hand the microphone to our Honorary Consul General, Mr. Alfred Brežnik.

Mr Brežnik, I hope you will forgive me today, when I deviate from the usual script...

Dear Mr. Brežnik, today we celebrate not only the 21st anniversary of Slovenia's independence...but also, the fact that we have had Mr. Alfred Brežnik, as our Honorary Consul General for 20 of those years.

Mr. Brežnik... I speak on behalf of our whole Slovenian Community, when I thank you for your years of dedication and exemplary consular service to Slovenia, Australia and our community.

In your consular role, over 20 years, you have introduced and promoted to the wider Australian community, the uniqueness of our Republic of Slovenia. Your strong love and understanding of all things Slovenian is evident to all who know you and have worked with you. This is not a blind love however, but one based on your intense knowledge of Slovenian history, culture and nationalistic endeavour. Many non Slovenians here today, have developed an awareness of Slovenia's culture and history and a deep interest in her progress, through your work and promotion. As a community, we thank you for this.

But it is your own personal qualities that have endeared us to you and have inspired others around you. Your gentlemanly, honourable stance...your softly spoken strength and conviction... your confidence inspiring leadership, your sincere humility – these are some of the qualities we admire in you. But ladies and gentleman, some of us have also witnessed the benevolence of this gentleman. His intense love of this community and his humanitar-

ian nature have been evident in numerous kind and charitable deeds over many years. He, himself will never acknowledge them. But I have witnessed many. He works humbly and quietly to benefit others. On behalf of the community, I also thank you for this.

Mr. Brežnik, it is wonderful to have the opportunity to acknowledge your much loved and admired wife Mrs Jelena Brežnik and we express our gratitude to her for her devoted service to the community, as she

Jeni with son Alfred.

stands by your side. There is a saying that behind every great man there is a great woman. Dare I say, that this is a good example of the truth of this saying. Mr and Mrs Brežnik the successes you have enjoyed over 20 years, have all been a result of a great partnership and mutual devotion to one another. The support of your family along the way, particularly the support of your sons Alfred and Mark, has smoothed the bumpy path you have had to tread.

Mr Brežnik you, sir, are the epitome of a gentleman and a model of a diplomat. You are highly valued and held in esteem by all who know you and have had the privilege to work with you. Ladies and gentleman, please show your appreciation for 20 years of outstanding work on your behalf!

I now invite Mr. Alfred Brežnik, Honorary Consul General of the Republic of Slovenia, respected leader in our community.... to address us on this occasion.

SPEECH by Mr. ALFRED BREŽNIK AM, the Honorary Consul General of the Republic of Slovenia

Minister, Excellencies, Members of the parliament, Colleagues of the Consular Corps, Reverend Fathers, Representatives of the Slovenian Community, Distinguished guests, my dear Friends. Last year we celebrated, also here in this historic building – the oldest parliament in Australia - the 20th anniversary of the independence of Slovenia. In my speech I took you briefly through the history of our nation, as I have done on so many previous occasions. This time I will spare you of this. But, you will instead hear a little later from our Ambassador, Dr. Milan Balažič, who kindly offered to speak on

a much more relevant theme, on Slovenia's current economic standing in the European Union.

Twenty one years ago, on the 25th of June 1991 the Assembly of the Republic of Slovenia passed the Fundamental Charter on the Independent Republic of Slovenia. This may sound confusing:

I said Assembly of the Republic of Slovenia ...? Yes, even before the declaration of independence from the Yugoslav Federation, Slovenia was officially known as 'Ljudska Republika Slovenija' or 'Peoples Republic of Slovenia' which officially did have all the trappings of a state: State borders, constitution, parliament - of a single party, of course, government and a Head of State.

Mr. Alfred Brežnik AM

On 15 January 1992, six months later, the EU officially recognised the newly Independent Slovenia. Only one day later, on 16 January, Australia followed and so did New Zealand. This action by the Australian government, which actually had bipartisan support, has been very much appreciated by the Slovenian community in Australia, as well as the Slovenian nation as a whole, and has thus contributed to an everlasting friendship between our two nations.

As a result of this, only one year later on 18 June 1992, the Government of the Republic of Slovenia issued a decree on the opening of the Consulate in Sydney, the first ever mission of an independent state of Slovenia in Australia. I was appointed as the Honorary Consul and the Head of the mission – a great honour indeed. Due to the efforts by Mr Dušan Lajovic a Consulate was also opened in Wellington, NZ, and Mr. Lajovic as the Head of the Mission. I am glad Mr. Lajovic is able to be with us today.

In October, 1992 an *exequatur* by the DFAT was issued to me. And some six months later, in April 1993, the first Embassy of the Republic of Slovenia in Australia was opened in Canberra, which will also soon celebrate its 20th anniversary.

Twenty years may not sound a long time in the history of a Nation, but it can be a considerable slice in one's life. These were to some extent quite confronting years for me personally, but also gratifying. Slovenia didn't have very much experience in diplomacy at

the time, as this was a federal matter under previous regime. So, many of us the new/first appointees were left very much to ourselves and our own initiatives. I am particularly grateful to the Honorary Secretary General of the Consular Corps in Sydney at the time, the late Keith Goddard, who helped me and advised me on all matters of protocol. He also gave me a copy of the Vienna Convention in English, of course, as the one I was given in Slovenia, was not even in the Slovenian language. With the establishment of the Embassy in Canberra, six months later, things became much easier and the relationship remained to this day friendly and cordial.

There are some memorable highlights of these 20 years:

WTO conference and exhibition in 1994, where Slovenia had one of the largest pavilions; visits by two of our successive presidents with business delegations; meetings with numerous dignitaries; the upgrading of our Consulate to the Consulate-General in 1998; Olympic Games - Sydney 2000 - where I was appointed the attaché of the Olympic and para-olympic teams, and was also responsible for the establishment of the Slovenian Olympic House – yes, it was quite a plateful; EU membership in 2004 and the Slovenia's Presidency of EU in 2008, which was very exciting also for our Consulate.

By now some of you may already guess why I am telling you all this. As I said before, 20 years is quite a slice of one's life. Yes, for my wife Jelena and I, this is the last time we will be hosting the National Day. The time has come for a younger person to take over. I will depart most probably by the end of this year or earlier if the appointment of my replacement is finalised before then. Therefore, I would like to use this opportunity and thank formally the individuals and government bodies that are represented here today. To express my gratitude and thank everyone that I have received support so graciously over all those years is at this stage impossible. Therefore, I apologize in advance for not being able to name everyone, but I am sure that there will be another opportunity.

In my twenty years I've met an enormous number

of interesting people and have made many, many friends. Particularly in the Consular Corps of Sydney, which is often referred to as the largest in the world, and in my opinion one of the friendliest in the world - I have made many friendships in my 20 years tenure. My work was most certainly made much easier by the assistance and help received by various Government Departments and their staff: Premier's Department and particularly the former Premier The Hon. Bob Carr, now the Australia's Foreign Minister; Protocol; Department of State and Regional Development and many parliamentarians. DFAT – Sydney Office; EABC – particularly Mr Jason Collins, CEO and Ms Jo Johns, Director for membership and programmes. In our 20 years of National day receptions, 17 were held in this room. It was The Hon. Max Willis, President of the Legislative Council at the time, who convinced me that this was the best venue in Sydney for such occasions; he was also our Parliamentary host – no wonder that we are still here, after all these years. Also, The Hon. John Murray, former Speaker and for many years our Parliamentary host – I thank you John for attending today, as you usually do every year. Also attending our National Day Receptions regularly, my good friends The Hon. Deirdre Grusovin and The Hon. Bryan Vaughan – thank you both for your continuous support. And, The Hon John Aquilina, former Minister and Speaker of the Legislative Assembly, President of the EU – NSW Parliamentary Friends and a great friend of Slovenia as well. I thank you John that you could also make it today. You have been a great help to me over the years and particularly during the Slovenia's EU Presidency, I shall treasure this forever.

Then it is my Slovenian

Community, from which I have received continuous support and understanding and thus deserves a special thanks – but will do this more appropriately on another occasion.

I also wish to thank our Parliamentary Host, The Hon. David Clarke, MLC, Parliamentary Secretary for Justice, who kindly accepted to host today's Reception. I have known David when he was still a student and a young Liberal. I have followed his political rise with interest; a person who has remained steadfast to his values. Congratulations David and thank you for hosting this, our last event in this great house – The Parliament of New South Wales.

I would also like to use this occasion and thank the Parliamentary Catering staff for their great and friendly service at all our functions over those years. And, my loyal MC, Mrs Olga Lah, who always helps to living up this event.

Last but not least, it wouldn't be right not to publicly mention my family. I wouldn't be able to do all this without their unequivocal support, particularly my wife Jelena and our two sons Alfred and Mark. I thank you from bottom of my heart for all your help, love, loyalty and understanding. Thank you all, again.

Mrs. OLGA LAH: Before I invite The Hon. David Clarke, MLC, our Parliamentary Host to respond, I would like to ask the Ambassador of the Republic of Slovenia, Dr. Milan Balažic, to say a few words.

SPEECH by Dr. MILAN BALAŽIČ, Ambassador of the RS to Australia

It is a great honour to present my thoughts on the Slovenian National Day as the first Ambassador of the Republic of Slovenia to Australia.

Geographically, our two countries could not be further apart; and yet, we have so much in common. Both our nations are not among the largest populations of the world, nevertheless, our modest respective sizes can be an advantage in today's world. In high seas, large ships are difficult to turn around; small ones, on the other hand, are adaptable and easy to manoeuvre, they can be innovative and very quick when led by a good captain.

Slovenians, as well as Australians, are proud of our traditions, cultural heritage, our deep commitment to democracy and independence which was in the case of Slovenia gained only twenty-one short years ago but allowed my country to join the company of other free nations and countries of the world.

Slovenia remains grateful to Australia for joining the group of countries who were the first to recognise Slovenia as an independent state in 1991 and thus paved the way to Slovenia's world-wide recognition, her joining the European Union, NATO and many other international organisations. Slovenian-Australians should be proud of the role they played in this official acknowledgement.

The contributions made by Slovenian-Australian community to their adopted homeland allowed the Australian government the confidence to support Slovenian independence. Our two nations are linked by a strong, active and well-organized Slovenian community that lives here – from Sydney to Perth and from Brisbane to Melbourne. I would like to thank Australia for welcoming Slovenians here and ensuring their safety and well-being.

Even though our two nations live so far apart we are united in our commitment to uphold freedom, democracy, human rights and peace. To protect these values we fought side by side as allies in the World War II, as we do today in Afghanistan to defend these same values. And Australians and Slovenians are close together: we have intensive political cooperation on the international stage, flourishing trade and common values. In the name of security and freedom Australian soldier side by side with Slovenian soldier fights in Afghanistan. No doubt and no worries: we will fight each other – on the Olympic fields in London, like true competitors and mates.

Trade between Slovenia and Australia is flourishing – raised by 18% and 19% in the last two years. However, there is still a lot of scope for further development. Recently, two meetings between the Australian and Slovenian Prime-Minister and the two Ministers of Foreign Affairs (in Chicago and Brus-

sels) substantially contributed towards development in that direction. In the role of the Ambassador of the Republic of Slovenia to Australia, my main objective is to facilitate stronger economic ties between our two countries.

At the time of independence, Slovenia made brave decisions and took great risks. We needed wisdom and courage for independence. We had both. We lived in heroic times and faced serious threat with violence. We had to take up arms in self defence – in defence of human rights and our nation's wilsonian self-determination. Twenty-one years ago, in circumstances of great peril, we understood and accepted the necessity for change and this ultimately directed us towards our great common objective – our independence. Today, Slovenia is among the thirty most developed countries in the world. Today, just like in other crucial periods in our history, we need change.

We are part of the European Union and a world where economic success is becoming harder to achieve, while the situation calls for more knowledge and creativity. During last two decades, Slovenia has substantially increased prosperity, delivered a better quality of life, and maintained a high degree of social cohesion and social protection. June 25, birthday of our independent country, is a moment when we look back on our previous development, which gives us great cause for pride. At

the same time, this imposes an obligation upon us. Especially today, when the EU is in crisis. But I am an optimist: the EU is quite well, alive and kicking. The EU is so much more than Brussels bureaucracy and technocracy. The EU is not just a blue flag with 12 stars and an anthem. I'm talking about common European identification: the EU is the idea of equality, democracy, human rights, specific Judeo-Christian tradition, culture, heritage of modernity, philosophy, good life, exceptional food and wine (especially Slovenian wine).

The great and unique legacy of Europe is worth fighting for - because we learn from our mistakes (even too much). And because I am 100% Slovenian, I am also an unconditional defender of the EU. What we see today in the EU's responses to the economic crisis is a political system that shows a deep resilience, an ability to adapt, to correct itself and to move forward in the face of serious challenges. The resilience is shown by the new instruments: solidarity firewall funds for the euro-system, the deeper cooperation between member states, strengthening of the financial sector regulatory environment, financial supervisory authorities and further economic and political integration. So, let me, together with you, extend my best wishes to both countries – Slovenia in the EU and Australia – for a successful and secure future. In the end, I would like to thank you – in the name of the state and myself - from all my heart to our Honorary consul-general Mister Alfred Brežnik, who is here in this high position probably for the last time. My sincere thanks for everything you've done for independence of Slovenia in the days of thunder, for the developed and friendly relationship between Australia and Slovenia and for the respect you've gained for our country in this part of the world. I wish you success in your future projects and – I hope – you'll accept my invitation to become my honorary special adviser. Fredi, thank you again.

Mrs OLGA LAH:

It is with great pleasure, that I invite to the podium The Hon. David Clarke, MLC, our Parliamentary host today, to say a few words.

I now invite The Hon. Victor Dominello, MP, Minister for Citizenship and Communities, Minister for Aboriginal Affairs, representing the Premier and the Government of NSW... to the Podium to address us; I now pass to Mr. Brežnik for the traditional toast...

(Mr. Brežnik proposes a toast to Her Majesty Elizabeth II Queen of Australia. Then The Hon. Victor Dominello will propose a toast to the President of the Republic of Slovenia, H.E. Dr Danilo Turk.)

Ladies and Gentlemen, this concludes the formal part of our celebration today. Once again, thank you for your attention and participation. Please enjoy the remainder of the reception.

MISLI pa tukaj nadaljujejo s čestitkami DOMOVINI Republiki Sloveniji ob njenem 21. rojstnem dnevu in z iskreno zahvalo častnemu generalnemu konzulu g. ALFREDU BREŽNIKU AM za njegovo zvesto služenje slovenski skupnosti v Avstraliji, pa ne samo v tem služenju zadnjih 21 let, pač pa vseh mnogih desetletij, ki jih je skupaj s svojo družino, ženo Jeni in sinovoma Alfredom ml. in Markom ter njunima družinama tako nesebično daroval skupnosti. Z vso gotovostjo lahko povemo, da ga ni rojaka v Avstraliji, ki bi toliko žrtvoval za slovensko stvar in slovensko državo, kot je to g. Fredi Brežnik, in to že nad pol stoletja! Zato tudi iz uredništva Misli ter v imenu slovenskih Frančiškovih bratov v Avstraliji častnemu generalnemu konzulu g. Alfredu Brežniku - prijatelju Frediju iskrene čestitke ob njegovem 20-letnem služenju kot predstavnik samostojne države Republike Slovenije ter vse žegnane ob dopolnjenem 75. letu življenja, ki ga je praznoval 17. maja 2012. Naj mu Bog da moči in zdravja še mnogo let! Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM OAM
glavni urednik Misli, provincialov delegat

**SLOVENSKO
SOCIALNO SKRBSTVO
IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

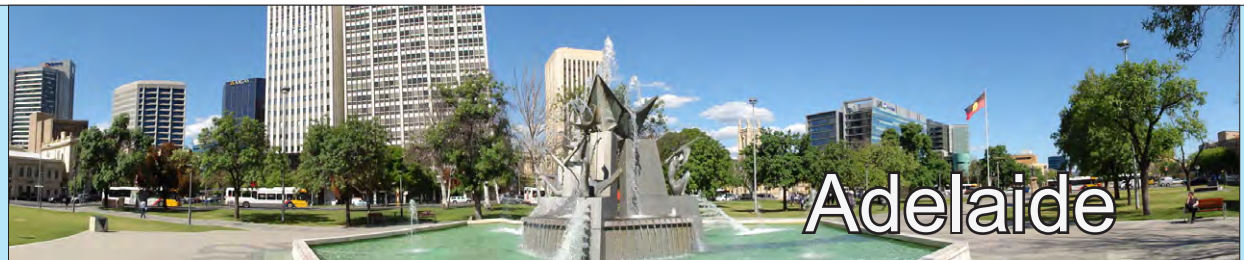
Telefon/Fax: 03 9853 7600

e-mail: slovwelfare@bigpond.com

**internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au**

**Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji
četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.**

**Naslov: 19 A'Beckett Street
KEW VIC 3101**

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
Mobile: 0434 197 097
Email: tretjakj@gmail.com

Drugo nedeljo v Marijinem mesecu maju smo praznovali dan posvečen materam. Pri sveti maši smo se spomnili vseh naših mater: živih - naj jih Bog blagoslovlja in varuje na življenjski poti, da bi svoje materinsko poslanstvo, skrb in ljubezen še naprej izpolnjevale, pa tudi vseh mater, ki so že odšle od nas in upamo, da pri Bogu že uživajo večno srečo. Bile so steber družin in tudi v našem verskem središču Svete Družine s svojo iznajdljivostjo in pridnostjo veliko pripomogle naši skupnosti. Po končani daritvi je Ashley Horvat na svoji harmoniki v čast našim materam izvajala lepe melodije v znamenje hvaležnosti. Seveda tudi pogostitve ni manjkalo, gospa Silva in pomočnice so pripravile prigrizek, tako da nismo bili lačni. Vsem, ki ste pripomogli k lepemu materinskemu dnevu, Bog povrni!

V soboto, 21. julija 2012, je praznoval častiljivi rojstni dan, 100 let, gospod IVAN CETIN. Praznoval je v krogu svojih najdražjih na domu hčerke Nives Srpčič. Ivan je zagledal luč sveta v Harijah na Primorskem 21. julija 1912. Vrsto let je preživel Južni Avstraliji. Oba z ženo sta živela pri sinu Ivanu, ki pa je pred leti umrl. Njegova smrt je starše prizadela. Nato sta se preselila k hčerki Nives v Mt. Gambier. Vsa leta, ki jih je preživel v Adelaidi, je rad prihajal v slovenski misijon Svete Družine. Ko smo leta 1982 začeli graditi cerkev, so Ivan, žena in sin Ivan pomagali pri gradnji naše Božje hiše, posvečene Sveti Družini. Kljub odhodu je ostal zvest našemu misijonu. Zato se njegovega 100. rojstnega dne spominjamo povezani v molitvi in z dobrimi željami. Ivanu želimo še več lepih let

v krogu svojih najdražjih. Mislim, da je gospod Ivan Cetin edini Slovenec v Južni Avstraliji, ki je dočakal in obhajal svoj 100. rojstni dan. Bog Vas živi še na mnoga leta, Bog naj Vas spremlja na Vaši življenjski poti – ko pridete v Adelaido, bomo nazdravili!

V mesecu avgustu praznujemo praznik MARIJINEGA VNEBOVZETJA. Ta dan bo v naši cerkvi Svete Družine ob 10. uri praznična sveta maša, litanije Matere Božje in posvetitev naših družin Božji in naši Materi Mariji. V dvoranci pa bo kot običajno kava in pecivo.

Na letošnjem slovenskem koncertu v priredbi naših verskih središč, ki bo v Queenslandu, bo v imenu mladih naše skupnosti nastopala Ashley Horvat. Ashley in staršema Simonu in Ireni smo hvaležni za trud in požrtvovalnost. Ashley je tudi letos za materinski dan razveselila matere s prijetnimi domačimi vižami.

Kljub temu, da je naša skupnost starejša in je včasih težko dobiti delavce za fizična dela, se še vedno najdejo ljudje, ki jim ni vseeno, kako izgledajo gredice okoli cerkve in oljčna drevesa ob ograji. To delo sedaj z vso skrbnostjo za "gratis" opravlja gospa Ana Brand. Prej sta dolga leta skrbela za lepoto in urejeno okolico cerkve in misijonske hiše zakonca Marija (sedaj že pokojna) in Jože, z ljubeznijo, zaupanjem in spoštovanjem. Vsem, tudi drugim rojakom, iskren Bog povrni za delo in lojalnost.

POKOJNI

28. maja 2012 je v Rozal Hospital umrl zaradi zapletov pri operaciji srca **ŠTEFAN IVANČIČ**. Po operaciji ni okreval, kakor so pričakovali. Na binško nedeljo, 27. maja, sem ga zvečer ob 11.30 obiskal v bolnišnici in mu podelil zakrament svetega maziljenja. Bil je že v globoki nezavesti, naslednje jutro pa ga je Bog poklical k sebi. Pogrebna sveta maša je bila 1. junija v naši cerkvi, nato smo ga pospremili na zadnji zemeljski dom na enfieldsko pokopališče, kjer čaka vstajenja z drugimi rojaki, ki so njegovi sosedje. Štefan se je rodil 18. decembra 1929 v Hrastovcu v Sloveniji. Po težki mladosti in vojni vihuri se je odločil, da gre v svet za boljšim življenjem.

S svojim zvestim prijateljem Gabrijelom Bolnerjem sta pobegnili in na ladji prispela v Avstralijo. V Adelaidi je leta 1958 v Semaphoreu spoznal dekle Lenko Ladič iz Dalmacije in 28. aprila 1962 sta se poročila. V zakonu sta jima rodili hčerki Irena, sedaj poročena Jesenko, in Mary. Do upokojitve je služboval v Holdenu. Rad je pomagal. Ko smo gradili našo cerkev, je finančno pomagal in tudi drugače. Z ženo Lenko sta redno prihajala čistit cerkev in dvoranco; svoj čas je pekel dobre na žaru in vsako drugo nedeljo v novembru je bila sveta maša za njegove in Lenkine starše in po štajerskem običaju tudi kosilo, kjer ni smel manjkati duhovnik. Štefan zapušča ženo Lenko, hčerki Ireno z družino in Mary, vnuka Nevena, sestri Marico in Rozko v Avstraliji in sestro Angelo v Sloveniji. Vsem izrekam sožalje, pokojnega Štefana pa priporočam molitvi in Božjemu usmiljenju. R. I. P. *p. Janez*

Štefan Ivančič s svojo družino.

IZ KRALJČINE DEŽELE - Queensland

Mirko Cuderman

Odkar so Misli dvomesečna revija, postanejo nekatere novice že malo zastarele. A vseeno bi vam rad poročal o junijskem praznovanju **Svetega Rešnjega Telesa**. V letih pred 1973 je bil tukaj v Avstraliji ta praznik zelo spoštovan. Najprej bi vam rad podal kratko zgodovino sodelovanja Slovencev pri tej procesiji. V Brisbanu so bile takrat vsakoletne procesije na obširnem stadionu Exhibition Ground. Teh procesij se je redno udeleževalo več kot 70 tisoč vernikov iz Brisbana in okolice. Sodelovale so vse župnije, katoliške ustanove, šole, kakor tudi različne narodne skupine katoliških narodov. Organizirani so bili posebni vlaki in avtobusi za prevoz množice, saj je bil to poseben praznik. Tudi tukajšnji mediji so takrat obširno spremljali in poročali o tem pomembnem praznovanju.

Naša - takrat mlada slovenska skupina emigrantov - se je redno udeleževala telovske procesije. Skupaj s pomočjo sedaj že več let pokojne mame Kristine Plut in Staneta Sivca so naprosili slovenskega duhovnika dr. Ivana Mikula, da jim je priskrbel **dve novi banderi: bandero z brezjansko Marijo Pomagaj in bandero s podobo bratov sv. Cirila in Metoda**. Banderi so naredile slovenske šolske sestre na Koroškem. Gospod Ivan Mikula ju je prinesel osebno v Avstralijo in poskrbel, da je brisbanski škof msgr. Patrick Mary O'Donnell novi banderi leta 1959 blagoslovil. Od takrat naprej smo se vedno zbirali za obema banderama Marije Pomagaj in sv. Cirila in Metoda, da počastimo Jezusa v evharistiji in prosimo za domovino. Za nas, Slovence, je bila v tistem času to edina prilika, da smo se lahko tukaj v Avstraliji - pred svetom predstavljali kot Slovenci, saj so nas sicer vsi šteli za tako imenovane Jugoslovane (Yugoslavs). Na žalost so bile telovske procesije po letu 1973

ukinjene. Nekatere župnije so še nekaj let same nadaljevale tradicijo, a so jo po nekaj letih opustili. Zato so se posamezni laiki in nekateri duhovniki, tudi upokojeni duhovniki, pred 20 leti sami zavzeli in začeli prirejati procesijo Sv. Rešnjega Telesa na športnem igrišču katoliškega kolegija Nudgee College. Začeti znova po skoraj štirih desetletjih ni lahko. Zadnja leta število udeležencev počasi narašča. Lani nas je bilo že okrog tri tisoč. Slovenski verniki smo vedno navzoči

pri tej – nam dragi telovski procesiji. Istočasno pa se naša skupnost manjša, ker naša povojna generacija izumira, ali pa se rojaki zaradi bolezni ne morejo udeleževati. Novih mladih priseljencev iz Slovenije pa ni videti na podobnih prireditvah.

Letos 11. maja smo dobili v Brisbanu novega nadškofa dr. Marka Coleridgea. Veselo smo bili presenečeni, ko so nam sporočili, da bo on vodil procesijo z Najsvetejšim. Čeprav je bil deževen dan, se nas je veliko zbralo v športni dvorani. Vsi smo bili zelo navdušeni nad pridigo novega nadškofa, ki se je posebej zahvalil vsem, ki so vsa leta doslej vzdrževali to vsakoletno tradicijo CORPUS CHRISTI in skrbeli za procesijo.

Tako kot vsako leto do sedaj nas naša brezjanska Marija Pomagaj in sveta brata Ciril in Metod predstavljata tukajšnjemu svetu kot slovensko skupino. **Banderi sva nosila z Jožetom Čehom. Brisbanski katoliški tednik Catholic Leader je letos na prvi strani objavil slike in poročilo o procesiji.** Letos so nam bili fotografi še posebno naklonjeni. (*Opomba urednika: In naklonjene so tudi Misli, saj je fotografija s te procesije na naslovni strani teh Misli!*). Naša slovenska Marija Pomagaj je bila večkrat fotografirana in se lepo vidi takoj za Najsvetejšim in nadškofom Markom. Prilagam vam nekaj fotografij in škofijsko internetno stran fotografij:

<http://www.corpuschristibrisbane.com/photographs-2012.html>

V zadnji številki MISLI smo lahko opazili prijazno vabilo na 38. slovenski - mladinski koncert, ki bo pri nas v naši Kraljičini deželi. Gospa Irena Jernej se je zares posvetila organiziranju tega že tradicionalnega slovenskega mladinskega koncerta, ki bo prvič pri nas, zato je lepo in prav, da se polnoštevilno odzovemo vabilu. Melbournski rojaki so se že v lepem številu prijaviли za to pot in upamo, da se bodo tudi drugi rojaki iz Sydneya in od drugod skorajžili in se pridružili temu pomembnemu srečanju. Irena tudi skrbno zbira skupaj mlade naseljene Slovence in so se že srečali skupaj 8. julija v Camp Hill Community Bowls klubu. Irena pravi, da načrtuje še nadaljnja srečanja z mladimi rojaki.

Rad bi še dodal obvestilo, da smo v petek, 5. oktobra 2012, po romanju h kapelici Marije Pamagaj v Marijini dolini (Marian Valley), vabljeni na društvo Planinka na srečanje z brisbanskimi rojaki. Tam nas bodo prijazno sprejeli predsednik Tone Brožič in člani odbora: Albina Vah, Sofija Durič in Ivan Hlupič.

Iz Slovenije sem prejel lep film – DVD o misijonarju Pedru Opeka, ki je upravičeno označen kot najlepša zgodba našega časa. Naredil ga je Jože Možina in lepo predstavlja delo našega misijonarja, ki živi med

smetiščarji na Madagaskarju. Ta film me je zelo prevzel, zato sem naročil še dva DVD-ja, da jih lahko posojam drugim prijateljem in znancem v Brisbanu in Sydneyu. Film govori o uspešni zgodbi življenja več tisoč smetiščarjev, odkar je prišel mednje misijonar Opeka. Odpad – smetišče milijonskega mesta Antananarivo je za mnoge reveže edini vir preživetja. Pedro Opeka je z Božjo pomočjo in darovi dobrih ljudi popolnoma spremenil njihovo življenje. Sedaj je tam poleg smetišča zgradil Akamasoa – novo naselje z zidanimi hišami, šolami, športnim igriščem in bolnišnico. Otroci v njegovih šolah dnevno pojedjo tona in pol riža. Denar oz. darovi za gradbišče in vzdrževanje velikega kompleksa pridejo od vsepovsod (tudi iz Slovenije), za kar po besedah misijonarja poskrbi Božja previdnost. To dejstvo misijonar pogosto z veliko hvaležnostjo omenja v filmu. Kdor vidi ta film, lahko otipljivo vidi in čuti, da je tam navzoča Božja roka. Jože Košorok se je takoj po gledanju odločil, da po svojih močeh pomaga misijonarju. Preko banke je Pedru Opeki poslal \$ 16, 000.00, kar naj bi bilo za gradnjo dveh zidanih hiš in tri tone riža. Kdor želi videti ta DVD, si ga lahko sposodi pri meni, telefon 07 5498 2147 ali pri Jožetu Košoroku 02 9604 4509, lahko ga tudi naroči na internetnemu naslovu:

<http://www.druzina.si/ICD/spletnastran.nsf/knjigarna/>

Poročati vam moram tudi o pokojnem rojaku, ki je umrl v Mount Isi. Pokojni IVAN KAPLAN je bil rojen 15. julija 1936 v Trbovljah. V Avstralijo je prišel leta 1960. Po poklicu je bil strojni ključavničar – zaposlen dolga leta v Mount Isi kot »fitter and turner«. Umrli je 18. junija 2012 v Mount Isi, kjer je tudi pokopan. Pogrebni obred in sveto mašo zanj je opravil tamkajšnji duhovnik Fr. Mick Lowcock. Naj v miru počiva. Sožalje njegovi sestri Dragici Tomažič, ki živi v Mount Isi in hvala ji za posredovane podatke.

Lep pozdrav vsem bralcem Misli.

Mirko Cuderma, Mt. Mee QLD

OPOMBA UREDNIKA: Dragi Mirko, naj se vam novice o dogodkih med rojaki v Queenslandu nikoli ne zdijo zastarele, četudi bodo objavljene na straneh Misli mesec ali dva pozneje. Le zapišite jih, saj tako ostajajo dragocen dokument časa. Še prej kot po desetih letih bodo dragocen zapis in dejstvo, da so bile objavljene po preteku enega meseca ali dveh po dogodku, takrat to ne bo pomenilo ničesar. Sporočilo bo pa ostalo bogat vir informacij o našem sedanjem utripu.

DVD o misijonarju Pedru Opeki si lahko sposodite ali naročite tudi v Baragovi knjižnici v Kew.

Naj tu tudi zapišem zahvalo vsem, ki dopisujete v Misli in jih soustvarjate, plačate naročnino in darujete v Bernardov tiskovni sklad. Hvala! - **p. Ciril**

Srečanje mlajših Slovencev v Brisbanu

V nedeljo, 8. julija 2012, smo se dobili v Camp Hill Community sporting klubu "Bowls Club". Srečanje je bilo zelo prisrčno. Vreme kot naročeno lepo in sončno. Otroci in starši so se poskusili v balinanju. Nekateri otroci so uživali

v igranju namiznega nogometa, gledaju filma... Zabavali so se v okolici kluba, ki je na zelo lepi lokaciji s pogledom na vse mesto. Poleg pa je še velik, zelo urejen park, kjer se lahko zabavajo stari in mladi. Znotraj kluba je moderna "tai" restavracija, ki nam je postregla z zelo dobro, po željah naročeno hrano. Imajo res zelo veliko izbiro. Za posladek sem pa poskrbela kar sama, z različnim doma pečenim pecivom.

Preživeli smo res lep dan. Stkalo se je kar precej novih prijateljev, vsi so bili zadovoljni in mnenja, da moramo to čimprej zopet ponoviti. V začetku avgusta (11. - 12.8.2012) se dobimo ponovno (posebno srečanje bo namenjeno praznovanju rojstnega dne) in seveda vabimo tudi vse tiste, ki se zdaj zaradi zaposlenosti niso mogli udeležiti srečanja.

Irena Jernej

Exclusive & Simply the Best

CLEAN AIR IS HEALTHY AIR ...

ČIST ZRAK JE ZDRAVILEN ZRAK...

With the multifunctional PRO-AQUA system the dust is bound in the water. You can BREATHE freely again.

**HEALTH IS OUR MOST
IMPORTANT GOOD**

NAJPOMEMBNEJŠE JE ZDRAVJE...

Do you have problems with asthma, allergies, eczema...

SUPPORT AND MAINTAIN HEALTH

POMOČ IN OHRANJANJE ZRAVJA...

From a preventive medicine's point of view the PRO-AQUA air and room cleaning system is to be assessed as health enhancing and health sustaining and thus to be considered as "highly recommended" and as an useful addition to a hygienic household.

BAI Pty Ltd, Carlton & Sunshine Melbourne VIC
T (03) 9363 1966 M 0422 061 686 E bai.bojan@bigpond.com

Gold Coast - Boce Klub Lipa

Ker so šli predsednik Jani Pal, njegova žena Marica in tajnica Vlasta Burcul na dopust v Slovenijo, sem jaz, Fanika Knap, zadolžena, da malo sporočam, kaj se dogaja tu pri nas na Zlati Obali. Praznovali smo materinski dan. Zelo veseli dan smo imeli. Ker nimamo moških, ki bi radi nastopali na odru, sva se kar z Vlasto oblekli v možakarja in zaigrali kratko igrico za materinski dan. Bilo je veliko smeha. Izbrali smo tudi mamico leta. To je bila Vlasta Burcul, ki res veliko dela za Klub. Kosilo, meso na žaru, so nam pripravili očetje Karlo Knap, Michael Burcul in Jani Pal.

V nedeljo, 24.7.2012, smo praznovali dan državnosti. Zbralo se nas je kar precej in vsi smo bili veseli in zadovoljni, posebno člani kluba. Člani so dobili kosilo zastonj. Zadržali smo se kar dolgo. Do noči smo kramljali, peli in balinali. Kar prehitro je minilo. Obujali smo tudi spomine, kako je bilo pred 21. leti. Takrat smo zbirali podpise, to je organiziral rajni Marijan Peršič. Marijan je tudi dobil iz Melbourn narodno nošo za našo vnukinjo Shannon, ki je bila stara 8 let in tako nas je kot Slovence predstavila vsem drugim narodom. Slika je bila objavljena v tukajšnjem časopisu. Lep pozdrav!

Fanika Knap

SLOVENSKI FESTIVAL V QUEENSLANDU 2012

Slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji

VABIJO

na 38. slovenski-mladinski koncert

BOŽJA LJUBEZEN JE PESEM – PESEM JE MLADOST! GOD'S LOVE SONG – KEEPS YOU YOUNG AT HEART!

v soboto, 6. oktobra 2012, ob 4. uri popoldne

v dvorani Whites Hill State College,

138 Burn Street, Camp Hill QLD 4152.

Po koncertu bo večerja in glasba za ples.

Prijave za nastop sprejemajo verska in kulturna središča
v Adelaidi, Sydneyu in Melbournu do 16. septembra 2012.

Prijavnice so na razpolago v vseh misijonskih središčih in na internetni strani
Stičišča avstralskih Slovencev: www.glasslovenije.com.au

KONCERT JE DEL SLOVENSKEGA FESTIVALA V QUEENSLANDU,

ki vključuje srečanje rojakov Queenslanda z rojaki iz drugih držav Avstralije
tudi v četrtek in petek, 4. in 5. oktobra 2012,
kar bomo naredili v dogovoru z vodstvom slovenskih klubov Planinka in Lipa.

V petek, 5. oktobra 2012, vabimo na

redno letno romanje v MARIAN VALLEY,

Canungra, QLD (namesto romanja v septembru).

Romarska sv. maša bo ob 11.00 dopoldne

in nato procesija k slovenski kapelici Marije Pomagaj.

(www.marianvalley.org/events.html).

Tudi pri tej maši bomo počastili biseromašnika patra Valerijana Jenka
in ta dan bo tudi največ časa
za druženje rojakov pri kosilu, popoldne in zvečer.

V soboto pred koncertom bo ob 1. uri popoldne

srečanje, namenjeno prvi in novi generaciji Slovencev v Queenslandu.

Srečanje bo vodil veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balazic.

V nedeljo, 7. oktobra 2012, bo ob 10. uri sveta maša,

ponovitev biserne maše p. Valerijana

v dvorani, kjer je bil prejšnji večer koncert.

Po maši bo tam kosilo.

Prijave sprejemajo:

p. Darko Žnidaršič, tel.: 02 9682 5478, 0409 074 760; E-mail: darko@pacific.net.au

Irena Jernej, mobitel: 0438 315 678, E-mail: irena.si@hotmail.com

p. Janez Tretjak, tel.: 08 8346 9674, E-mail: tretjakj@gmail.com

Marija Anžič, tel.: 03 9853 7787, E-mail: misli@bigpond.com

Irena Jernej, mobitel: 0438 315 678, E-mail: irena.si@hotmail.com

»PRIJAZNI IN NASMEJANI LJUDJE VERNEGA SRCA«

p. Ciril A. Božič

Slovenijo je obiskal nadškof dr. Denis J. Hart, nadškof in metropolit iz Melbourn v Avstraliji, ki je tudi predsednik Avstralske škofovske konference.

V treh dneh ob koncu prvega tedna v juliju 2012 (od 6. do 9. julija) je nadškof drugega največjega avstralskega mesta Melbourne ter največje škofije v Avstraliji, ki ima nad milijon in štiristo tisoč katoličanov, doživel tudi lep košček lepote in žive vere Slovenije. »Hvala vam, ker ste me sprejeli z velikim nasmehom na obrazu, veseljem in živo vero v srcu«, je dejal ob sklepu svojega obiska v ponedeljek, 9. julija 2012, sodelavcem Radia Ognjišče, ki so bili zbrani ob direktorju msgr. Franciju Trstenjaku v njihovi kapeli tik pred sveto mašo ob 8.30 zjutraj.

Nadškof Denis J. Hart je prispel v Slovenijo iz Melbourn preko Frankfurta v petek dopoldne, 6. julija 2012. Na letališču smo ga pričakali provincialni minister slovenskih frančiškanov p. Stane Zore, p. Ciril A. Božič iz Melbourn in njegov brat Anton, ki je bil naš šofer. Pred City Hotelom ga je v Ljubljani gostoljubno pričakal izvršni direktor »Krajc Hoteli d.o.o.« g. Peter Sušnik, ki je nekaj svojih otroških let preživel v Sydneyu. City Hotel je last avstralsko-slovenske družine Krajc, ki je velikodušno dala gostoljubje g. nadškofu in p. Cirilu. Po prazničnem kosilu s samostansko družino v frančiškanskem samostanu na Tromostovju smo si ogledali frančiškansko cerkev ter nato še znamenito semeniško knjižnico v ljubljanskem bogoslovju in stolnico, kar nam je vse zanimivo predstavil rektor bogoslovja msgr. dr. Franci Šuštar (**fotografija desno**). Iz stolnice nas je pot vodila na obisk na nadškofijo k nadškofu in metropolitu ter predsedniku Slovenske škofovske konference dr. Antonu Stresu (**fotografija zgoraj**). V zanimivem pogovoru sta sogovornika predstavila delo in poslanstvo svoje lokalne Cerkve na pastoralnem, vzgojnem in karitativnem področju ter aktualne izzive. Še posebej je bilo za nadškofa dr. Stresa zanimivo izredno veliko in pomembno poslanstvo, ki ga opravlja katoliška Cerkva v Avstraliji na področju osnovnega, srednjega, posebnega in visokega šolstva ter zdravstva in skrbi za ostarele in prizadete in sodelovanje državne in federalne vlade Avstralije pri vseh teh, za celotno skupnost, pomembnih projektih. V Sloveniji smo gotovo še daleč od takšnega modela.

Zvečer ob 7. uri je g. nadškof daroval v frančiškanski cerkvi Marijinega oznanjenja na Tromostovju sveto mašo ob somaševanju frančiškanskih patrov, ki so ga kakor v vencu obkrožili ob oltarju. Med njimi je bil tudi p. Metod Ogorevc iz Lemonta, ki je bil pred p. Cirilom štiri leta voditelj slovenskega misijona Cirila in Metoda v Melbournu.

V Marijini cerkvi je nadškof spregovoril o Marijini popolni predanosti in odprtosti Bogu in o močnem sporočilu o Božji previdnosti, ki spremlja vse trenutke vsakega človeškega življenja. »Božji načrt vedno prinaša veselje. Božja moč deluje in spremlja vse, ki mu služijo; tako gre vedno: od presenečenja k veselju, od premaganja dvoma do sprejetja Božjega načrta. Za nas je poseben privilegij, da smo Marijini sinovi in hčere, kajti v njej imamo zgled najmočnejše odprtosti Bogu v vsem – v rojstvu, v rodu, družini, poklicu, v vseh okoliščinah vsakdanjega življenja od jutra do večera, ko legamo k počitku. Bila bi strašanska napaka, če bi rekel, da sem samozadosten, da lahko shajam brez Boga, kar danes v moderni družbi mnogi ljudje rečejo. Po Marijinem zgledu živimo v odprtosti Božjemu služenju, kar nas odpira njegovemu načrtu, da se uresničimo, da je Bog proslavljen in mu je pridružena človeškost v znanju, ljubezni in služenju. Moja molitev za nas vse, ko obhajamo to sveto mašo, je, da bi se učili, kot Marija, biti presenečeni od tega, kar od nas pričakuje Bog. Da dovolimo naši ljubezni in čudenju, da premagata preračunljivost in strah in nas tako pripravita na popolno sprejetje Božjega načrta, v katerega je položeno tudi naše odrešenje in pogosto tudi odrešenje mnogih okrog nas. Tukaj sem, Gospod, da izpolnim Tvojo voljo.« Po maši pa smo bili povabljeni na večerjo v restavracijo City Hotela skupaj z gospo Marjanco Krajc, ki je tisti dan praznovala svoj 92. rojstni dan in bila obkrožena z vnukom Adamom, njegovo ženo in njunimi tremi otroci ter vnukom Michaelom – vsi iz Sydneya. Tako je bila okrog slovenske mize zbrana pestra avstralsko-slovenska družba **(foto zgoraj desno)**.

V soboto, 7. julija 2012, smo se v čudovitem sončnem jutru odpeljali na Bled. Najprej seveda okrog jezera. Na dvorišču blejskega župnišča smo prisostvovali

dvigu prapora otrok, ki so bili zbrani ob vodstvu sester Hčere Marije Pomočnice na oratoriju. Nadškof jih je pozdravil in blagoslovil. Ob 10. uri dopoldne je nadškof vodil somaševanje v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah. Rektor in gvardijan p. dr. Silvin Krajnc mu je ob začetku izrekel prisrčno dobrodošlico.

Bled, 7. julij 2012.

Bled, 7. julij 2012.

Somaševanju z nadškofom so se poleg provinciala p. Staneta Zoreta in gvardijana p. Silvina pridružili tudi biseromašnik p. Valerijan Jenko iz Sydneya, g. Tone Vrisk - župnik iz Črne na Koroškem, ki ima svoje sorodnike v Melbournu, ter p. Ciril. Patru Valerijanu je po kosilu nadškof izročil in blagoslovil lepo novo štolo s podobo Marije Pomagaj in bl. Antona Martina Slomška, ki jo je voditelj slovenskega misijona v Sydneyu, p. Darko Žnidaršič, naročil zanj.

Novinar radia Ognjišče Tone Gorjup je takole popisal sobotno romanje na Brezje v narodno svetišče Marije Pomagaj na Brezjah:

Če lahko tako rečemo, je svojevrsten vrh njegovega obiska v Sloveniji predstavljala sobotna maša pri Mariji Pomagaj na Brezjah, ko je dejal: "Bil sem v Ljubljani v središču, v glavi vaše Slovenije, zdaj pa sem v njenem srcu, v vašem narodnem svetišču Marije Pomagaj. Prišli smo, da se ji izročimo in priporočimo. Zbrani smo v prošnji, da bi skupaj z njo in Jezusom romali skozi življenje ..." Pri glavni mašni prošnji je nadškof Hart prosil za mir in blaginjo v Sloveniji in Avstraliji. V nagovoru po evangeliju pa je na kratko povzel zgodovino čaščenja Nebeške Matere Marije in se zatem ustavil pri 24. maju, prazniku Marije Pomagaj – Marije Pomočnice, ki je zavetnica Slovenije pa tudi Avstralije. Spregovoril je še o vlogi Marije v našem osebni življenju, v naših družinah in v svetu. Pri tem je izhajal iz osebne izkušnje matere in materinske ljubezni, ki jo je ali jo še doživlja vsak izmed nas. Na podoben način občutimo bližino, naklonjenost in ljubezen Nebeške Matere. Pred koncem svete maše je p. Ciril Božič nadškofu Denisu Hartu podaril mitro - škofovsko kapo z Marijinim grbom, ki je precej podoben silhueti stolnice sv. Patrika v Melbournu. Pod njim je na eni strani slovenski nagelj, na drugi pa grb nadškofije, ki jo vodi nadškof Hart. Mitra je delo šiviljstva Mitra iz Radomelj. Po slovesnem izhodu iz Marijine bazilike se je nadškof zadržal na trgu pred svetiščem, pozdravil posamezne romarje, zlasti tiste iz njegove nadškofije in drugih krajev Avstralije. S tem ali onim se je zadržal v kratkem pogovoru in pohvalil lepote naše domovine. Že zjutraj, ko se je peljal proti Brezjam in naprej na Bled, so ga v jutranjem soncu pozdravili vrhovi naših planin. Omenil je tudi srečanje z ljubljanskim nadškofom Antonom Stresom, s katerim sta se pogovarjala o razmerah v obeh krajevnih Cerkvah. Presenetilo ga je predvsem to, da katoliškega šolstva pri nas praktično nimamo. V njegovi nadškofiji je medtem več sto katoliških osnovnih šol, če ostanemo samo pri teh; praktično ima vsaka župnija svojo šolo. Katoliške šole so namreč v državi, kjer je katoličanov le 27 odstotkov, glavni steber šolskega sistema v Avstraliji.

Po srečanju in pozdravih mnogih romarjev pred cerkvijo (precej je bilo tudi rojakov iz Avstralije in njihovih

Brezje

Brezje

G. Tone Vrisk, nadškof in p. Ciril na Brezjah.

V kapeli radia Ognjišče.

Pleterje

Stopiče

Novo mesto

Stična

Z notranjim ministrom RS dr. Vinkom Gorenakom in izvršnim direktorjem City Hotela Petrom Sušnikom (prvi z leve).

Na Sveti Gori

Na Sveti Gori

Nova Gorica - Kostanjevica

Pleterje

sorodnikov) se je nadškof srečal tudi s pisateljem in razumnikom Alojzjem Rebulo in njegovo ženo Zoro Tavčar. V spremstvu kiparja Staneta Kolmana in njegove žene Danice si je ogledal kip papeža Janeza Pavla II., kip Svete Družine in križ - vse delo umetnika Staneta Kolmana ter muzej Sončna pesem in galerijo križevega pota slikarja Nikolaja Mašukova. Po dobrem kosilu pri gostoljubnih sobratih frančiškanih smo že bili na domačiji podjetnikov in prijateljev p. Cirila, pri Franciju in Olgi Stroj v Dvorski vasi. Po njuni dobroti smo se gospod nadškof, p. provincial Stane, p. Ciril in njegov brat Anton vkrkali v helikopter in ob 13.45 popoldne poleteli najprej nad Bled, nato nad Brezje, prav tako obkrožili Škofjo Loko, Ljubljano, Kostanjevico na Krki in do minute točno po urniku ob treh popoldne pristali v Pleterjah, kjer sta nas pozdravila rektor kartuzijanskega samostana p. Frančišek Marija Fodor in g. Jože Simončič. Po dobrodošlici in pogostitvi smo si ogledali veličasten samostan, knjižnico, menihovo hišo in ob 15.45 bili v cerkvi skupaj z menihi pri petju večernic (Vespere) v latinščini. Nepozabno doživetje, je dejal nadškof in vsi smo mu pritrtili. Po molitvah še ogled stare gotske cerkve, s pesmijo preizkus čudovite akustike in nato slovo od prijaznih gostiteljev.

Naslednji postanek je bil v Verdunu pri Stopičah, toda pred tem smo seveda obkrožili Gabrje, rojstni kraj pokojnega očeta p. Cirila in čez dve minuti pozneje smo že bili nad očetovim grobom, nato še nekaj krogov nad Velikim Orehkom, domačo vasjo p. Cirila ter nato pristanek poleg hiš bratov Toneta in Jožeta. Stiski rok z mamo p. Cirila in mnogimi sorodniki, nato pa v župnijsko cerkev Marije Tolažnice žalostnih v Stopiče, kjer so že vsi zvonovi takoj zazvonili po preletu helikopterja in zvonili v pozdrav dvajset minut. Nadškofa je pred glavnimi vrati cerkve pričakal z aspergilom (blagoslovljeno vodo) župnik g. Edi Eberl skupaj s sosednjim župnikom iz Brusnic, g. Lojzetom Brcetom. Po molitvi v cerkvi sta g. Edi in g. Lojze zapela v latinščini spev Tomaža Akvinskega: »Adoro Te, devote – Molim Te, ponižno« in nato je g. župnik Edi Eberl v latinščini pozdravil g. nadškofa takole: »Prečastiti gospod, ekselenca nadškof Denis Hart, prvi med enakimi škofi avstralske zemlje, kličem Ti – AVE. Stari obred kanonične vizitacije je ob prihodu škofa pred vrati cerkve vseboval spev: Glejte, veliki duhovnik, ki je bil v svojih dneh Bogu všeč. Tvoj prihod pred tabernakelj Svetega Rešnjega Telesa Jezusa Kristusa je dopolnjen v besedah: Pokleknimo. Blagoslovljen, ki prihaja k oltarju Blažene Device z naslovom Tolažnice žalostnih, zavetnice cerkve v Stopičah, pozidane po zaobljubi leta 1709, kjer verni te župnije vidimo v njej nebeška vrata in Kraljico z zlatom okrašeno. Zgodovina te župnije je bila težka, v času vojne so bile na oltar domovine položene mnoge

žrtve. Iz krvi teh so rojeni mnogi duhovniki in redovniki, tudi p. Ciril. Prečastiti gospod, prejmi dar: štolo rdeče barve za spomin na Tvoj obisk med nami in sprejmi mojo prošnjo za Tvoj blagoslov in Ti kličem: Na mnoga leta!«

Gospod Edi je podaril nadškofu čudovito izdelano in okrašeno rdečo štolo, g. nadškof pa je tudi presenetil in se zahvalil za prelep sprejem in dar v latinščini ter podelil blagoslov. Ogledali smo si še izredno bogato okrašeno cerkev z baročnimi oltarji, sliko Božjega služabnika Antona Vovka in njegovo povezanost s Stopičami, kamor je bil januarja 1952 namenjen, da bi blagoslovil nove orgle, a so ga v Novem mestu na vlaku polili z bencinom in zažgali. Izredno gostoljubje v župnišču z dobrotami dolgoletne gospodinje Tončke Brudar in nato še pot na Kapitelj v Novo mesto, da sta se srečala, pozdravila in pogovorila škof msgr. Andrej Glavan in nadškof dr. Denis Hart. Prijazno vzdušje dveh pastirjev: nadškof Hart je deveti nadškof v zgodovini nadškofije Melbourne, škof Glavan pa je prvi škof nove novomeške škofije.

Iz Novega mesta smo se zapeljali mimo domače hiše p. Cirila in nato kozolca nad vasjo, kjer stoji kip Svete Družine, na pokopališče ob cerkvi v Malem Orehku, kjer smo na grobu pokojnega očeta prižgali sveče in zmolili zanj. Od tu pa na dom brata Antona v Verdunu, kjer nas je čakala večerja, ki jo je pripravila Tonetova žena Martina; pridružil se nam je tudi g. župnik Edi. Po večerji pa polet do Stične, kjer so nas pričakali g. opat Janez Novak s svojimi menihi sobrati cistercijani. Pristanek na njihovem vrtu, prisrčen in vesel sprejem, ogled samostana, postanek v obednici, kjer smo seveda nazdravili, ogled doma duhovnih vaj in obisk cerkve in potem ob 20.45 polet za Dvorsko vas. Delala se je noč, ko nam je gospa Olga Stroj postregla s pijačo za sklep precej napornega a prečudovitega in polnega dne. Nadškof skoraj ni mogel dojeti vsega, kar nam je bilo podarjenega ta dan in se je kar naprej zahvaljeval za milost tega obiska.

Nedelja, 8. julija 2012, zunanje praznovanje godu svetih bratov Cirila in Metoda.

Ob 7.30 zjutraj smo zapustili Ljubljano. Ta dan nas je vozil mladi slovenski Avstralec, v Wollongonu (90 km južno od Sydneya) rojeni Andrew Žičkar, organist v avstralski župniji ter tudi v slovenski cerkvi vseh svetih v Wollongonu (Figtree). V Sloveniji je letos ustanovil podjetje Žičkar turizem d.o.o. – Boomerang European Tours, ki že uspešno vodi turiste in romarje po Evropi in v Avstralijo. Ima svoj kombi in avtobus. Tako smo se peljali v kombiju, ki ima avstralske simbole in seveda velikega kenguruja. Nadškof je ponovno imel za sogovornika Avstralca, v italijanščini pa sobesednika p. dr. Viktorja Papeža, s katerim se je

srečal v Melbournu leta 2008. Ob 10. uri dopoldne je g. nadškof Hart daroval sveto mašo v baziliki na Sveti Gori skupaj z upokojenim koprskim škofom msgr. mag. Metodom Pirihom, s katerim sta se srečala pri p. Cirilu v Melbournu leta 2008. Somaševal je tudi provincial p. Stane Zore, ki je nadškofa spremljal ves čas obiska; p. dr. Viktor Papež, p. Bogdan Knavs - gvardijan in rektor svetišča na Sveti Gori, ki je ob začetku slovesne svete maše toplo nagovoril romarje in prisrčno pozdravil goste, tudi predstavnike Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu - g. Aleša Selana, ki je zastopal ministrico gospo Ljudmilo Novak, in dr. Zvoneta Žigona z ženo Ireno; g. Florjana Auserja iz Sydneya - člana Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu in direktorja Slovenian Media House, ki je pripeljal na Sveto Goro in dan prej na Brezje biseromašnika p. Valerijana Jenka in njegovo sestro Marico. Gospod nadškof, ki je p. Bogdana srečal že prejšnji dan na Brezjah, je bil ponovno zelo domač in oseben. Takoj ob začetku maše, po zahvali za lep sprejem, je čestital za god gospodu škofu Metodu in p. Cirilu, kar so romarji potrdili z dolgim ploskanjem. Na Sveto Goro je priromalo tudi nekaj avstralskih rojakov iz Sydneya, Melbournu in Canberre. Nadškof se je ponovno srečal z mamo in sorodniki p. Cirila ter mamo in očetom pastoralne sodelavke in urednice Misli, laiške misijonarke Marije Anžič ter njeno sestro Ivanko z možem Jožetom. Mami p. Cirila in staršema Marije se je zahvalil zanj in pohvalil njuno delo za Cerkev v Melbournu.

Dogajanje na Sveti Gori je za Radio Ognjišče popisala novinarka Urška Hrast:

Predsednik Avstralske škofovske konference in nadškof v Melbournu, Denis Hart, je skupaj z upokojenim koprskim škofom Metodom Pirihom dopoldne vodil slovesno bogoslužje na Sveti Gori. Avstralski nadškof je v nagovoru opisal delo svetih Cirila in Metoda. Po njegovih besedah sta bila prava in dobra pastirja, ki sta vodila svoje ljudstvo v težkih časih na poti vere. »Ko gledamo nanju, se lahko učimo, kako naj mi danes živimo svojo vero,« je zatrdil nadškof Hart.

Kot je znano, se te dni v Sloveniji mudi nadškof Denis Hart, ordinarij v Melbournu, kjer živi močna slovenska skupnost. Preko te se je nadškof seznanil z našo domovino, zato ga je izseljeniški duhovnik p. Ciril A. Božič povabil na obisk v Slovenijo. Včeraj je predsednik Avstralske škofovske konference maševal na Brezjah, obiskal Bled, Novo mesto, Pleterje, Stopiče in Stično. Dopoldne pa je danes, v nedeljo, 8. julija 2012, obiskal primorsko svetišče na Sveti Gori, kjer je skupaj s škofom Metodom Pirihom daroval sveto mašo.

V pridigi je spregovoril o svetih bratih Cirilu in Metodu. »Bila sta zares prava in dobra pastirja, ki sta vodila svoje

ljudstvo v težkih časih, bila sta prava podoba dobrega pastirja Jezusa. Izpolnila sta Božjo voljo, ki jima je bila zaupana, postala sta učitelja svojemu ljudstvu na poti vere. Svoje življenje sta jemala s korajžo in zaupanjem in vodila svoje ljudstvo k Božji besedi, h Kristusu. Bila sta zares prava branitelja mlade Cerkve. V Sloveniji kot tudi v Avstraliji je težnja, da imamo vero na stranpoti. Toda zgled svetih Cirila in Metoda nas poučuje in nam daje korajžo, da vsakdan vzamemo vero zares, kajti Jezus, naš Odrešenik, je dal svoje življenje za nas. Ciril in Metod nista samo podoba, ki je stoletja oddaljena od nas. Kot živa oznanjevalca in branitelja vere nas vabita k edinosti naše vere v življenju in da to vero znamo zares ohranjati, živeti in tudi braniti. Vabita nas k delu, molitvi, vsemu dobremu, ki naj se razodeva v našem življenju. Včasih smo negotovi, toda ostali bomo močni v veri. Bila sta močna v veri in ljubezni do Kristusa, tako bodimo tudi mi močni v ljubezni med seboj in do našega Odrešenika Jezusa Kristusa.«

Nadškof Hart prihaja iz melbournške nadškofje, kjer je milijon 400 tisoč katoličanov, nedeljsko bogoslužje pa obhajajo v 30 jezikih. Kar nekaj slovenskih vernikov iz te nadškofije je bilo navzočih tudi pri bogoslužju na Sveti Gori.

Škof Pirihi: prednostna naloga Cerkve je postaviti vero na trdno skalo.

Škof Metod Pirihi je dejal, da si moramo po zgledu svetih bratov Cirila in Metoda prizadevati, da bi gojili pravo, trdno in globoko vero. Po njegovih besedah je ena prednostnih nalog Cerkve na Slovenskem ta, da bi čim več njenih članov krščansko vero postavilo na trden temelj na skali. »Če bomo imeli tako osebno trdno vero, nas nobena težava, preizkušnja, škandal, ne mariborski, ne moralni, ne bo vrgel s tira. Ko imamo za sabo že nekaj življenjskih izkušenj, se meni zdi, da bodo v prihodnosti ostali samo tisti kristjani, ki bodo verovali iz prepričanja ter bodo imeli osebno in trdno vero.« Škof Pirihi je poudaril, da osebno verujemo tedaj, ko ne verujemo samo zaradi tega, ker so Cerkev pripadali naši starši ali sorodniki, ampak smo do prepričanja o Jezusu Kristusu prišli tudi sami. »Ko kristjani po razsvetljenju Svetega Duha pridemo do osebnega spoznanja in prepričanja, da je Jezus odrešenik sveta, tedaj je naša vera postavljena na trdno skalo, tedaj jo začnemo bolj ceniti in se je ne sramujemo.« Kot je sklenil svoj nagovor, imajo službo utrjevanja vere ne le duhovniki in škofje, pač pa tudi starši, botri, različne skupine in celotno občestvo po naših župnijah. Škof Pirihi je še dejal, da nam to milost lahko izprosi Svetogorska Mati Božja, torej vse tiste darove, ki so v današnjem času potrebni za prebujeno, dejavno in uspešno krščansko življenje v prihodnosti.

Slovesno kosilo so svetogorski bratje in sestre pripravili v veliki obednici, kjer so se zvrstili nagovori

patra gvardijana, nadškofa, škofa in g. Aleša Selana - predstavnika ministrice. Spomine na obisk Avstralije pa je podelil z nami p. dr. Viktor Papež. Po kosilu nas je bilo v spremstvu nadškofa dvajset in smo šli še na obisk samostana v Novi Gorici – Kostanjevica (Kapela). Pred cerkvijo nas je pričakal in prisrčno pozdravil gvardijan in župnik p. David Šrumpf, ki nam je nato v cerkvi razložil zgodovino svetišča in samostana v angleščini nadškofu in nam v slovenščini, nas popeljal v grobnice zadnjih francoskih kraljev Burbonov in nato še v izredno lepo urejeno in bogato knjižnico. Tam je imel nadškof pogovor z novinarjem Družine, g. Igorjem Vojinovičem. Vsi pa smo bili deležni Davidovega gostoljubja v kleti ob vodnjaku. Z nadškofom smo se pri Brezovici ustavili še za dobro večerjo v gostišču Kašča.

V ponedeljek, 9. julija 2012, je zjutraj po zajtrku nadškof srečal notranjega ministra RS dr. Vinka Gorenaka, ki mu je prinesel tudi pozdrave predsednika vlade, se poslovil ter se zahvalil izvršnemu direktorju City Hotela g. Petru Sušniku, nato pa je v Šentvidu nad Ljubljano obiskal še Radio Ognjišče, kjer so ga prijazno in domače sprejeli zaposleni skupaj z msgr. Francijem Trstenjakom. Novinar Tone Gorjup je posnel pogovor z njim in nato smo še skupaj molili v kapeli, kjer je kratko nagovoril zbrane in jih blagoslovil. Sredi dopoldneva je imel letalo za Frankfurt in od tam v London. S seboj je ponesel izredne vtise in naročil pozdrave in zahvalo.

Tone Gorjup, Radio Ognjišče: Nadškof Denis Hart iz Melbourn v Avstraliji je končal tridnevni obisk v Sloveniji in od nas odpotoval v London. Želel je spoznati deželo, iz katere prihaja več tisoč Slovencev, ki bivajo v njegovi nadškofiji. Pri tem je občudoval slovensko vernost, ljubezen do Marije in lepote naše domovine, za katere meni, da utrjujejo našo povezanost z Bogom. Pred odhodom iz Ljubljane se je ustavil še na Radiu Ognjišče ter strnil svoje vtise o Sloveniji ter spregovoril o katoliški Cerkvi v Avstraliji. Predsednik Avstralske škofovske konference nadškof Denis Hart je pred odhodom na letališče prišel še na Radio Ognjišče. V družbi p. Cirila Božiča in njegovega brata Toneta, ki sta ga spremljala vse dni obiska, ter urednika Francija Trstenjaka si je ogledal prostore ljubljanskega studia, privolil v krajši pogovor in se ustavil v radijski kapeli. Skupaj smo zmolili Gospodovo molitev, zatem nas je blagoslovil ter nam zaželel vztrajnosti pri našem delu in poslanstvu, ki ga opravljamo v Cerkvi na Slovenskem. Na vprašanje, kako bi opisal svoje bivanje v Sloveniji, pa je odgovoril: "V Avstraliji lahko občudujem Slovence ter način, kako sta pri njih povezana življenje in vera, zato sem želel priti sem s svojim dobrim prijateljem p. Cirilom in obiskati to čudovito deželo, začutiti tukajšnjo vernost,

ljubezen do Marije, trdno družinsko življenje in lepote Slovenije, ker menim, da lepota kot taka razodeva veličino Boga. Slovenci po mojem hrepenijo po Bogu in upam da to tudi zaradi lepote svoje dežele."

Nadškof Hart, ki je tudi predsednik Avstralske škofovske konference, je v minulih dneh poleg Ljubljane obiskal Marijini romarski središči na Brezjah in na Sveti Gori, kartuzijo Pleterje, cistercijane v Stični, več frančiškanskih samostanov, se srečal z nadškofom Antonom Stresom, škofom Andrejem Glavanom in Metodrom Pirihom. Lahko je občudoval tudi bisere Slovenije od Bleda do Stopič - rojstne župnije p. Cirila in od Kamniških planin do zeleno-modre Soče.

HVALA: Hvala družini Krajc za velikodušno gostoljubje v City Hotelu - mami Marjanci v Ljubljani in sinovoma Nikiju in Marku Krajc ter družinam v Sydneyu, g. Petru Sušniku – izvršnemu direktorju Krajc Hoteli d. o. o., patru provincialu Stanetu Zoretu za spremstvo v vsem času obiska, nadškofu in metropolitu dr. Antonu Stresu, g. škofu msgr. mag. Metodu Pirihu in msgr. Andreju Glavanu, rektorju kartuzije v Pleterjah p. Frančišku Mariji Fodorju in menihom, stiškemu opatu p. Janezu Novaku in menihom, župniku v Stopičah g. Ediju Eberlu in g. Lojzetu Bercetu iz Brusnic; gvardijanom p. Pavletu Jakopu, p. dr. Silvinu Krajncu, p. Bogdanu Knavsu, p. Davidu Šrumpfu, eksministru p. dr. Viktorju Papežu, msgr. dr. Franciju Šuštarju in msgr. Franciju Trstenjaku in novinarju Tonetu Gorjupu za pripravljenost gostoljubno sprejeti nadškofa, msgr. Franciju Petriču in novinarju Družine Igorju Vojinoviču, prijatelju pilotu Franciju Stroju za hiter in zastonjski prevoz ter njegovi ženi Olgi za gostoljubje, mojemu bratu Antonu Božiču za prevoze ter njemu in njegovi ženi Martini za gostoljubje in Andrew-ju Žičkarju za prevoz v nedeljo.

Veliko hvaležnost dolgujem vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je bil obisk nadškofa iz Melbourn, dr. Denisa Harta, v Sloveniji nepozaben. Vse to sem tako natančno popisal, ker kot vem, je bil to prvi obisk škofa iz Avstralije v Sloveniji! In to nadškofa Melbourn, ki ima v svoji nadškofiji nad sedem tisoč Slovencev in je sedaj tudi predsednik Avstralske škofovske konference. V veliko radost in zadovoljstvo naj zapišem zares iskreno hvaležnost mojim sobratom frančiškanom. Pa tudi povsod drugod sem doživel toplo domačnost, razumevanje in bratsko povezanost. Tako je bilo povsod in vse dni, kjer smo bili. Seveda hvala naši laiški misijonarki Mariji Anžič, ki je v tem času modro in skrbno vodila vse delo na misijonu v Melbournu. Hvala avstralskim bratom frančiškanom, slovaškemu duhovniku prof. dr. Petru Dikošu in prof. dr. Dragu Ocvirku, ki so darovali svete maše.

Bog povrni vsem in Bog živi!

p. Ciril

Altar Serving Workshop

This month (July 2012) the altar servers from Sts Cyril and Methodius in Kew were given an opportunity to learn more about their role. As a former altar server myself, I volunteered my time to teach a number of the new recruits a thing or two about this honoured and respected profession within the Catholic Church.

Although not entirely a necessity, altar servers are intended to create a more peaceful experience for worshippers each Mass. There are needed firstly to help the parish priest so that he may concentrate on conducting the fundamental aspects of the Mass and also to demonstrate correct gestures to worshippers.

Although many young Catholics, like our altar servers, are eager to assist with any duties that the priest may require, sometimes there is a communication gap or there is limited time in order to effectively train them to be of maximum use to serve the Mass.

Many of the current altar servers have learnt 'on the job'; observing the Mass and by fulfilling basic instructions from the priest and as such they had a limited comprehension of their role. So when an important Catholic feast occurs or there is a visitor to our church, there is often confusion among the children about what to do.

With this in mind an 'Altar Serving Workshop' was conducted to foster better practices and understanding. During the workshop, the children learnt a little of the history of their role and then we dived into talking about the general order of the Mass and the role that they should play. During this time I quizzed them about

certain instruments used during the Mass and also looked at how the tools can be better used. For many, the thurible (the smoke canister that is swung to emit a sweet incense), tabernacle (the compartment on the altar that stores consecrated hosts) and the word genuflect (kneeing in adoration) were unknown. This crash course in church vocabulary taught everyone a little more about what the priest may be talking about! We also looked at Altar Server 'etiquette', an essential part of serving on the altar. Some of the most profound Masses I have attended were so delightful because of the general feeling of the Mass. Generally it was to do with the way altar servers helped instil a real sense of awe into the congregation by their humble and disciplined conduct. Although there was limited time in this session, I truly believe this initial training has improved the servers' awareness of the Mass and this will be shown in the way each one serves each Sunday.

If anyone would like to get involved in altar serving in the future, please approach Pater Cyril after Mass and express your interest. **Andrew Bratina**

SLOVENIAN SCHOOL IVAN CANKAR – GEELONG

The school is now into its third year, with over 30 students enrolled. We have two classes. Our teachers, Emy Simšič and Viki Mrak hold classes every 1st and 3rd Sunday morning of the month – for two hours. Our students are of all ages and we welcome anyone to come along and attend. The school looks to teach the Slovenian language, about the Slovenian culture & music, and provide opportunity for students to get to know other Slovenians in our local community & club. We recently held a successful golaš & polenta night fundraiser, where we had over 100 people attend to

sample some home cooking. We had a jumping castle, music and the footy on the big screen. A raffle was also organised and drawn by our special guest "Planinski Peter" accompanied by piano accordionist Janez Kure. Our students also participated in Slovenian mass held up at the Geelong Club. Up coming highlights for the Slovenian school include: Father's Day, Grand Final eve fundraiser on Friday night 28th September, and School excursion on the 21st October 2012. Parents, bring along your children and give them an opportunity to learn the Slovenian language and about its culture. We are open to new enrolments & students any time of the year. Come along and give it a try.

If you are interested in learning Slovenian, about its culture or want to join in for some Slovenian hospitality – please contact:

**Roland Mrak on 041 444 0807 or Dan Furlan on 040 852 5523. E-mail: Slovenia100@bigpond.com
100 Asher Road, Lovely Banks, Vic 3221**

SLOVENSKI KLUB JADRAN MELBOURNE

Pri slovenskem klubu 'Jadran' smo uspešno praznovali materinski dan na drugo nedeljo v maju. Izbrali smo kar tri najbolj zaslužne mamice leta: ROMANO ŽETKO (doma iz Sežane), MILICO ISKRA (doma iz Sušaka pri Ilirski Bistrici) in MARTO OGRIZEK (doma iz Gorice).

IZLET

Lepega zimskega dne, 28. junija, nas je avtobus popeljal na še en izlet. Tokrat smo se iz kluba 'Jadran' popeljali na kosilo in ogled Geelonga, drugega največjega mesta v Viktoriji, in okolice. Zelo zanimiv je bil ogled muzeja Fordovih avtomobilov. Mnogi med nami še nismo vedeli, da je

gospod Ford, po katerem se muzej imenuje, svoj prvi avto ročno naredil v svoji garaži. Še bolj pa je zanimivo to, da je bil ta avto preširok, da bi ga spravil skozi garažna vrata, zato je moral mojster zrušiti zid. To je bil začetek Forda. Druga atrakcija za nas je bila vožnja s turističnim vlakcem od Draysdalea do Queenscliffa, kjer nas je čakal naš avtobus in nas peljal proti domu. Lepo smo preživeli dan v družbi prijateljev.

DAN SLOVENIJE

Slovenci po svetu ohranjamo iz ljubezni do svoje stare domovine, tako doma kakor tudi v klubih, naše stare navade in šege, praznujemo domače praznike in tudi pomembne državne praznike. Tako smo tudi letos na slovenskem klubu 'Jadran' v Melbournu dne 25.06.2012 praznovali 21. rojstni dan Republike Slovenije. Slavje je bilo sproščeno ob kresu, petju in domači hrani. Kres je zagorel ob prvem mraku. Ker je tukaj zimski čas, je bilo prav prijetno ob velikem ognju. V dvorani nas je nagovorila podpredsednica Romana Žetko, kratko zgodovino Slovenije pa sem povedala Marija Iskra. Postregli so nam krompir v zelnici, politi z ocvirki, klobase in kuhano vino. To je menda pristna primorska jed. V prijetni družbi in petju smo preživeli še en lep večer.

Oblika kresa na sliki je po naključju čisto podobna Sloveniji. Ni ravno v obliki kokoši, je pa piščanec. Morda zato, ker je Slovenija še tako mlada.

Helena Blagne CONCERT

Slovenian Association Melbourne was privileged to host a special performance of the internationally-renowned Slovenian singer, Helena Blagne on Sunday 8th July 2012.

One of Slovenia's biggest accomplishments is the superb songstress, Helena Blagne - according to record sales, the most successful Slovenian singer of all times. For the relatively small nation of Slovenia, she has incredibly sold over 1.5 million records at home and abroad. Helena Blagne made her first public appearance as a twelve-year-old girl at an amateur competition 'First Voice of Gorenjska'. The success she subsequently achieved with the song 'Santa Lucia' was responsible for her decision to become a professional singer. She became a regular guest and winner at most important festivals in the former Yugoslavia. She has been attracting international audiences since 1987, when she performed at a Mediterranean festival in Turkey and toured Canada, USA and Australia. In 1989 she was again chosen as the winner of 'Melodije morja in sonca' Festival; where she sang her song "Vrniva se na najino obalo". In 1999 Helena literally swept

away the competition at the Eurofest Festival with her song "Io sono sola" – she received the audience award, the first place by the professional jury, the award for best performance and the most prestigious of all awards, the Grand Prix.

At the concert held on July 8th, over 130 guests enjoyed Helene's ensemble, comprising of her brother Hajni, son Kristijan and of course, the songstress herself. We celebrated Kristijan's 14th birthday and danced away at Helene's famous songs and traditional Slovenian songs.

As the new President of SDM, I feel fortunate to have performers such as Helena Blagne perform here in Australia. I hope that you will all join me in indulging in our cultural treasures.

Lep pozdrav,

*Frances Urbas-Johnson, President,
Slovensko društvo Melbourne (SDM)*

SLOVENSKO DRUŠTVO ST. ALBANS

V nedeljo, 29. julija 2012, smo imeli letno skupščino, katere se je udeležilo tri četrtine članov društva, ki ima 108 članov. **V novi odbor so bili izvoljeni naslednji člani: predsednik je Mario Jakin, podpredsednik Slavko Blatnik, blagajničar Greg Spiteri.** Tajnika še nimamo. Prostovoljno se je v odbor prijavilo sedem članov. Med njimi so trije druge generacije.

Kaj je novega v našem društvu? Letno imamo šest piknikov in ples z živo glasbo. Gostujejo različni ansambli. Za piknike nam igra naš trio pod vodstvom Slavka Blatnika. Za njegov trud posebna zahvala. Obiski niso več tako množični, kot so bili pred leti. Temu pa so vzrok starostna leta prve generacije, mlade pa

je težko dobiti. Mislim, da imamo isti problem na vseh klubih. Delo lanskega odbora je bilo prav zadovoljivo. Začeli smo graditi pergolo, ki je skoraj dokončana. Kupili smo tudi razne stvari za kuhinjo, da smo olajšali delo kuharicam; orodje za vrt, kajti naše članice so poskrbele za rože na vrtu in okoli kapelice.

Naj se prav lepo zahvalim našim pridnim kuharicam, možakarjem v baru, ker brez njih ne bi bilo tako dobrega obiska na veselicah in piknikih. Zahvala pa tudi članom, ki se vsako soboto in nedeljo zbirajo okoli biljarda. Še enkrat prav lepa hvala za vse. Prav tople pozdrave iz družabnega društva St. Albans.

Gusti Vinko

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

Pred nami je...

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Sreda, 15.8.: MARIJINO VNEBOVZETJE – VELIKI ŠMAREN. Sv. maši bosta ob 9.30 dopolne in ob 6.00 zvečer. Pri obeh sv. mašah bomo obnovili posvetitev Materi Božji.

Nedelja, 2.9.: OČETOVSKI DAN: Pri sv. maši bomo voščili našim očetom. Po sv. maši bo skupno kosilo v dvorani.

Sobota, 8.9.: MARIJINO ROJSTVO – MALI ŠMAREN: Sv. maši bosta enako kot na veliki šmaren, ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer.

Nedelja, 30.9.: ŽEGNANJSKA - RAFAELOVA NEDELJA: SLOVESNA SV. MAŠA Z ZAKONSKIMI JUBILANTI v naši cerkvi in KOSILO V DVORANI. Jubilanti, ki praznujete okroglo obletnico ali obletnico, deljivo s 5, se prijavite. Povabimo še druge rojake, za katere vemo, da praznujejo zakonske jubileje ali so ga praznovali že prej, pa mogoče ne bodo slišali, brali tega obvestila ali vedeli za to naše slavje.

Večerne sv. maše bodo ob 6.00 zvečer do začetka oktobra, po prehodu na poletni čas pa bodo ob 7.00 zvečer.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

V nedeljo, 22.7., je sv. maša v cerkvi vseh svetih odpadla, ker se je veliko naših rojakov udeležilo koncerta Helene Blagne na Slovenskem društvu Sydney in bi nas bilo premalo pri popoldanski službi Božji.

V avgustu bo sv. maša samo na drugo nedeljo v mesecu, 12.8., ob 5.00 popoldne.

V nedeljo, 26.8., sv. maša odpade, ker se bomo udeležili **vsakoletne maše narodov** v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Po sv. maši bo kulturni program v dvorani St. Mary's College. - Potrudimo se za udeležbo. Četudi smo »mala čreda« in ne moremo tako dejavno sodelovati, kot smo včasih, je naša navzočnost vseeno zelo važna, saj predstavljamo našo Slovenijo in naš slovenski narod še mnogim drugim narodom in ljudem, med njimi marsikdo o Sloveniji in Slovencih ne ve praktično ničesar. – Prav tako ne pozabimo na narodne noše. Že večkrat sem Vas

spomnil, da kljub zrelem letom pregledamo narodne noše, morda kaj popravimo, zašijemo, dopolnimo narodne noše, naročimo kaj novega. (Velja tudi za rojake v drugih naših občestvih.)

Druge sv. maše so kot običajno, vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

ŽEGNANJSKO in ZAHVALNO NEDELJO bomo obhajali v nedeljo, 11.11., s SLOVESNO SV. MAŠO ob 5.00 popoldne.

V decembru sta sv. maši kot običajno obe nedelji, 9. In 23.12., ob 5.00 popoldne, božična pa v ponedeljek, 24.12., ob 8.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

V mesecu avgustu bo **pater VALERIJAN** ponovil **biserno mašo v nedeljo, 19.8., ob 6.00 zvečer** v cerkvi sv. Petra in Pavla. Po sv. maši bo skupna večerja na slovensko-avstralskem društvu Triglav v Philipu, ACT. Lepo vabljeni, da se tudi v našem občestvu zahvalimo s patrom za dar duhovništva, po katerem se srečujemo z našim Gospodom. – Dobrodošle narodne noše!

Druge sv. maše v so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 16.9., 21.10., 18.11., 16.12. in božična v torek, 25.12., prav tako ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša je tam vsako 5. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 29.7., 30.9. in 30.12. – Po sv. maši se srečamo v župnijski dvorani ob prigrizku in klepetu. – Pridružite se nam in povabite še koga v našo sredino.

ZLATA OBALA, PLANINKA, QLD PERTH, WA

Datum obiska duhovnika in sv. maše bo določen naknadno. Predvidoma v oktobru bo skupnost Slovencev v Zahodni Avstraliji obiskal veleposlanik dr. Milan Balažic.

PRVO SV. OBHAJILO:

RICHARD JOHN SLATINŠEK, 9, sin Richarda st. In Evelyn, r. Brec, je prejel prvo sv. obhajilo v naši cerkvi sv. Rafaela v nedeljo, 8.7.2012, pri nedeljski sv. maši. Našemu prvoobhajancu in družini iskrene čestitke!

POROKA: DAMIJAN KUEZMIČ, 42, in KATARINA

VENTURINI, 39, oba iz župnije Ljubljana-Stožice. Priči sta bila Mark in Irena Stariha. Merrylands – Sv. Rafael, 21.7.2012.

MED NAMI JE (BILO):

ZIMSKI ČAS na našem južnem tečaju je v znamenju zatišja in lepšega vremena, ki smo ga že kar čakali. Še prvi zimski mesec dežja ni in ni bilo konec, ko smo že dvakrat letos imeli poplave. Zato sem ta mladi pater oznanil prvo nedeljo v mesecu, naj vsakdo zmoli Oče naš za lepo vreme prihodnje nedeljo, ko bo telovska procesija. »Pa za to, da bi tudi v slovenskem parlamentu začeli moliti Oče naš,« mi pravi starejši rojak.

Na nedeljo SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI, 10. junija, smo imeli res lepo sončno vreme, malo vetra, pa nič zato. Procesija je pri nas bolj preprosta, z blagoslovom na dvorišču in sklepnim blagoslovom v cerkvi, vendar smo s soncem obsijani in s Kristusom pod podobo kruha okrepani počastili Njega, ki je »Sonce našega življenja« (bl. Alojzij Grozde). Veliko manj sreče so imeli tisti, ki so se popoldne zbrali k procesiji od cerkve sv. Patrika do katedrale St. Mary's v Sydneyu, ker se je ulila zelo huda ploha, ki ni ponehala do poznega večera. – P. Valerijan je popoldne maševal v Figtreeju in vodil evharistično pobožnost.

V sredo, 13.6., smo z malim avtobusom in osebnimi avtomobili poromali v PENROSE PARK. Sv. mašo je vodil pavlinski novomašnik p. Richard Green, ki je bil posvečen 28.4.2012. Zbralo se nas je kakih 30 slovenskih romarjev. Po končani popoldanski pobožnosti smo se zbrali k molitvi pri naši kapelici Marije Pomagaj, ki je bila postavljena pred 15 leti. Vozil nas je Marijan Cesar, ki bo tudi poskrbel za avtobus in veselo družbo oktobra, ko bomo poromali v Marian Valley in na 38. slovenski-mladinski koncert v Brisbane od 4. do 8.10.2012. Pridružite se nam takrat, da bo še bolj veselo pod našo marelo!

Pater VALERIJAN je na zasluženem oddihu v domovini od 18.6. do 7.8. Poleg slovesne, prav ganljive biserne maše 24.6. v Šiški, je na nedeljo Slovencev po svetu, 1.7., obhajal svoj jubilej na Bregu pri Kranju, kjer živi njegov bratranec. Naš očak zbere pogum vedno znova, tudi če zdravje ne služi, kot bi si želel(i). V soboto, 7.7. in nedeljo, 8.7., se je pridružil

melbournškemu nadškofu msgr. dr. Denisu Hartu, p. Cirilu, ki je njegov gostitelj v domovini, in provincialu p. Stanetu Zoretu.

NOVI SOSEDJE so prišli letos februarja v krajevno župnijo sv. Marjete Marije Alakok v Merrylandsu. Po nenadni smrti župnika g. Rodericka Anthonyja Braya, lanskega zlatomašnika, je župnijo upravljal g. Peter Williams, generalni vikar naše škofije Parramatta, pomagala sva mu g. Joe Thomas in p. Darko. Letos so župnijo za pet let prevzeli PATRI PAVLINCI, ki jih poznamo v Penrose Parku in v Marian Valley, kjer skrbijo za Marijini Božji poti, hkrati pa upravljajo nekatere župnije. Novi župnik je postal Fr. ALBERT WASNIOWSKI OSPPE, ki je tudi provincial pavlincev in prior samostana v Penrose Parku, kaplan pa je Fr. DAMIAN MOSAKOWSKI OSPPE. V nedeljo, 15.7., je škof dr. Anthony Fisher OP iz Parramatte slovesno umestil župnika p. Alberta ob veliki udeležbi ljudstva. V župniji sv. Marjete Alakok pomaga tudi bogoslovec Br. PETER STROHMAYR, čigar stari starši so doma s slovenske in z avstrijske Štajerske in smo ga lahko srečali pri našem Sv. Rafaelu ob biserni maši p. Valerijana 20.5. Morda bodo pavlinci ostali še kaj dlje v Merrylandsu in bo veliko lažje kdaj za kakšno sv. mašo ali medsebojno pastoralno pomoč, kadar jo bomo potrebovali mi ali oni, saj greva tudi patra Darko in Valerijan spovedovat ali maševat tja, kadar naju prosijo.

NOVO V NAŠI CERKVI in OKROG:

Podjetje WJ Sanders iz Marrickville je obnovilo konzolo – evharistični simbol na kovanem železnem križu, ki krasi naš daritveni oltar. Hkrati so očistili in na novo pozlatili veliki ciborij, posodo za blagoslovljeno vodo in aspergil ter kelih in pateno, ki ju uporabljamo ob sobotah, nedeljah in praznikih. Sedaj bomo zamenjali tapison – »carpet« v našem prezbiteriju, ki je na nekaterih mestih tudi že oguljen.

Lojze in Richard Slatinšek sta pregledala streho na dvorani, očistila žlebove in popravila nadstrešek pri vhodu v našo hišo pri dvorani. Nadstrešek je bil preluknjan in tudi žlebovi niso požirali zaradi listja, ki ga nasuje veter, in obilnega dežja, da je pošteno teklo čez robove.

V kletnih prostorih, kjer ima svoj sedež arhivska organizacija HASA NSW, so pospravljene police, ker bomo

50 LET POROKE - ZLATI JUBILEJ

**FRANC IN ŠTEFKA
HUDINA**

**Poročena 28.7.1962
v cerkvi St. Ignatius, Richmond,
Melbourne, Victoria.**

Poročil ju je p. Bazilij.

**Čestitamo: hčerka Erika in John Tokich,
vnuki: Simon, Johny, Peter in Isabella.**

DAN DRŽAVNOSTI
 smo obhajali s sv. mašo za domovino pri kapelici Marije Pomagaj v nedeljo, 24.6., in s praslavo popoldne na Slovenskem društvu Sydney. Zbralo se nas je kakih 80. Pridružil se nam je veleposlanik dr. Milan Balažič iz Canberre v spremstvu častnega generalnega konzula Alfreda Brežnika in soproge Jeni Brežnik. Ana Šernek je krasila kapelico s cvetjem z domačega vrta. Ljudsko petje je vodila Marija Ovijač, ob njej so bili Zofka Brkovec ter Lojzka in Lojze Husarek. Med sv. mašo zunaj je pihal močan veter, kljub lepemu sončnemu vremenu.

pripravljali prostor za digitalizacijo gradiva. V cerkvi imamo že nekaj let urejeno ogrevanje in poleti hlajenje – klimo. Predstavniki podjetja Blue Star Air si je ogledal našo dvorano, kamor bi premestili dve klimatski napravi s pevskega kora, ki sta v cerkvi odveč, hkrati pa hoče, da postavimo več teh enot. To bi bil za naše občestvo prevelik zalogaj, zato bomo raje počakali, da zadeva dozori, in še kaj – »prišparali«. Predlogi so dobrodošli, dobrotniki pa tudi.

NOVI ŠKOF: Papež Benedikt XVI. je 14.5.2012 imenoval generalnega vikarja naše škofije Parramatta **msgr. Roberta McGuckina, 68**, za novega škofa v Toowoombi, QLD. Gospod Robert je znan tudi v našem občestvu, saj je dvakrat vodil bogoslužje ob našem žeganju - prazniku sv. Rafaela, pred petimi leti je pri nas tudi birmoval. Rojen je bil v Marrickvillu. Bil je že uslužbenec v banki, ko je zaslišal Gospodov klic in leta 1973 je postal duhovnik. Bil je kaplan in župnik na nekaj župnijah, profesor cerkvenega prava in sodnik cerkvenega sodišča. Ob ustanovitvi škofije Parramatta se je inkardiniral vanjo in prav tako opravljal odgovorne službe, zadnjih 15 let je bil generalni vikar. Škofovsko posvečenje je prejel 11.7.2012 v katedrali sv. Patrika v Toowoombi. Pri sv. maši je somaševalo 24 škofov, 4 nadškofi in več kot 80 duhovnikov, asistiralo je 5 diakonov. Glavni posvečevalec je bil novi brisbanski nadškof in metropolit msgr. dr. Mark Coleridge, sopsosvečevalca sta bila apostolski nuncij msgr. Giuseppe Lazzarotto in naš škof v Parramatti msgr. dr. Anthony Fisher OP.

NAŠI POKOJNI

ALOJZ LEVER je umrl 6.6.2012 v bolnišnici v Blacktownu. Doma je bil iz Huj v Brkinih v župniji Podgraje, kjer se je rodil 5.1.1932. Po poklicu je bil zidar. Poročena sta bila z Dominko, rojeno Nadoh, ki je sedaj že pokojna. Alojz zapušča hčerko Mary, poročeno Lowe, z možem Grantom Lowe-om, hčerko Anito s partnerjem Nickom

Vickersom, svakinjo Diane, vnuka Mitchella in vnukinjo Amando. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 13.6.2012 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil pokopan na pokopališču Castlebrook.

ANTON FABJANČIČ je umrl v nedeljo, 10.6.2012 zvečer, v domu počitka Hammond Care v Hammondsvillu, NSW. Rojen je bil 14.10.1934 v Javorju v župniji Hrušica na Primorskem. Poročen je bil z Marijo Gustinčič. V zakonu sta se jima rodila sin Branko in hči Vanessa. Anton in družina so bili dejavni člani Kluba Triglav, pa tudi zvesti člani našega cerkvenega občestva pri Sv. Rafaelu. Tone je bil po poklicu mizar in je veliko postoril na Triglavu in drugim našim ljudem, ki so ga prosili. Družino je zelo pretresla smrt hčerke Vanesse, ki je umrla pred skoraj petimi leti po dolgotrajni bolezni. Kmalu je tudi sam stopil na križev pot za Gospodom. V bolezni sta mu žena in sin stregla z vso ljubeznijo, zadnje mesece pa je preživel v domu počitka. Prejel je tudi zakramente. Anton poleg svoje žene Marije zapušča sina Branka z ženo Juliano, vnukinji Stephanie in Isabello, brata Emila in družino v Greenacru, nečaka Milana in nečakinjo Anito v Perthu, WA, v Sloveniji pa sestro Nedo in brata Zdravka z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v petek, 15.6.2012. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu, poleg hčerke Vanesse.

JUSTINA GLAJNARIČ, rojena MLAKAR je umrla v Yagoona Nursing Home v četrtek, 28.6.2012. Luč sveta je zagledala na Bučki pri Škocjanu na Dolenjskem 8.7.1919. Poročila se je z Johanom Glajnaričem, ki je dolga leta nosil križ bolezni in je sedaj že pokojni. Justa je sodelovala dolga leta kot cerkvena pevka. Zadnjih šest let je bivala v domu počitka. Zapušča hči Silvo z možem Željkom, sina Marijana z ženo Helen, vnukinjo Michelle z možem Richardom in vnukinjo Tracy z možem Rickom, ter pravnuka Luke-a in Tiffany. K pogrebni obredni smo se zbrali v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu v ponedeljek, 9.7., zapeli so ji pevci našega mešanega cerkvenega zbora. Nato smo jo pospremili na tamkajšnjo slovensko Božjo njivo.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

Materinski dan smo na društvu praznovali v nedeljo popoldan, 13. maja 2012. Pripravili smo kulturni program. Za ples in dobro voljo nam je igral ansambel Thirolian Echoes. Takole je navzoče pozdravil predsednik društva Štefan Šernek: "Dober in vesel popoldan želim, dragi člani in prijatelji! Srčno sprejeti danes, na praznik naših mamic, babic. Želimo vam veliko

zdravja in sreče med svojimi najdražjimi. Zahvaljujem se vam za ljubezen, trud, kar ste storile in delite z nami. Bog vas živi še mnogo srečnih in zdravih let.

Tebi draga mati, v mislih na tebe: v mojem srcu boš vedno ostala ljubeča, dobra in skrbna, od vsega začetka, ko si mi dala življenje. Hvala ti za vse, kar si storila za mene, me učila poštenosti in spoštovanja. Bodi dober, spoštuj očeta in mater ter svoje bližnje, da ti bo dobro na tem svetu. Moje misli in ljubezen bo ostala do konca, dokler me Bog ne pokliče s tega sveta, da se združiva za večno. Tvoj sin!"

Danica Petrič je recitirala Kajuhovo pesem *Materi* in Minattijevo *Snidenje*; Zora Johnson pesem Marcele Bole *Stari mati*. Nato smo izbrali najstarejšo mater Hildo Košir in ji podarili šopek svežih rož.

Ana Šernek in Zdravčeva vnukinja Karina Wadwell sta pri vratih delili materam rdeče nageljne in kozarček likerja.

V nedeljo, 27. maja 2012, smo imeli kostanjev piknik in ples, igral je ansambel The Masters. Spekli smo 30 kg kostanja. Zanimivo je bilo gledati, ko smo čakali v vrsti. Skoraj je prišlo do pretepa, kdo bo dobil prvi. Hvala našemu odborniku in kuharju Mirku Kolacu za odlične kostanje.

V nedeljo, 10. junija 2012, je bilo spet veliko

praznovanje. **Gospod TONE KINKELA je slavil svoj 80. rojstni dan s svojo ženo Micko, z otroki in številnimi prijatelji.** Prišla sta tudi p. Darko in p. Valerijan. Čestitkam se pridružuje društvo Sydney. Svojemu članu želimo še mnogo srečnih in zdravih let med svojimi najdražjimi.

V nedeljo, 24. junija 2012, smo imeli sveto mašo za domovino pred kapelico Marije Pomagaj ob društvu. Hvala p. Darku, ki smo ga povabili, da je maševal. Zbralo se nas je okoli 100 vernikov. Kapelica je bila zelo lepo okrašena s cvetjem, da smo jo z veseljem gledali. Ko sem se srečal z veleposlanikom dr. Milanom Balažicem, mi je dejal, da tako lepo okrašene kapelice in dvorane še ni videl. Zato se lahko zahvalimo Ani Šernek in Pepci Truden. Popoldne po kosilu je bila **proslava 21. obletnice samostojnosti Slovenije v dvorani Društva.** Rebecca Keen je zapela slovensko in avstralsko himno. Štefan Šernek je pozdravil in nagovoril zbrane goste, člane in prijatelje in se jim zahvalil, da so prišli na praznovanje. Med nami so bili navzoči: veleposlanik RS v Canberri dr. Milan Balažic, častni generalni konzul RS Alfred Brežnik AM z ženo Jeleno, p. Darko Žnidaršič OFM, predsednica arhiva HASA NSW Martha Magajna, arhivarka Mihelca Šušteršič, voditeljica slovenskega programa na Radiu SBS Tanja Smrdel, predsednik Kluba Triglav Panthers Peter Kropce, predsednica slovenskega društva Tivoli Newcastle Marija Grosman z možem Emilom, predsednik Kluba Planica Wollongong Ivan Rudolf z ženo Marinko in iz Queenslanda bivša predsednica Slovenskega kluba Lipa na Zlati Obali Irena Jernej. Na proslavi so nastopili: Milka Debec s pesmijo *O, lipa*; Zora Johnson s pesmijo Janeza Medveška *Sedmi dan*, Danica Petrič s pesmijo Ivana Kobala *Državni praznik*. Navzoče je pozdravil in nagovoril veleposlanik RS dr. Milan Balažic, ki je podelil priznanja trem članom SDS: Ani Šernek, Štefaniji Zafošnik in Ivanu Trudnu. Ta priznanja so si zaslužili za pridno in požrtvovalno delo vsa leta pri Slovenskem društvu Sydney. Hvala vsem nastopajočim in veleposlaniku za govor. Imeli smo tudi bogato loterijo.

Isto nedeljo, 24. junija, je praznoval svoj **76. rojstni dan šef kuhinje IVAN TRUDEN**. Nazdravili so mu žena Pepca, družina in prijatelji.

Praznoval je tudi podpredsednik SDS VLADO ČEH s svojo ženo Ljubo in nami vsemi. Nazdravili smo obema in jima zapeli Vse najboljše za rojstni dan. Želimo jima polno srečnih in zdravih let.

Kot vidite, je pri nas vedno veselo in 'lušno'. **Rojstni dan je nekaj dni prej, 12. junija, praznovala tudi naša članica in pridna delavka in odbornica ANA ŠERNEK s svojim možem Štefanom in drugimi člani Društva**. Vsa dvorana je vriskala in klicala Ana, Ana, Ana! Zapeli smo ji pesem *Kol'kor kapljic toliko*

let, Bog Ti daj na svet živet. – Draga moja žena, zahvaljujem se Ti za ves trud in delo, ki ga deliš z menoj, posebno pri društvu in vsepovsod. Zelo sem Ti hvaležen, da si z menoj in jaz s teboj, da sva in smo skupaj v dobrem in slabem. Ostani pridna in zdrava! Tvoj Štefan.

V soboto, 21. julija 2012, je bilo pri nas praznovanje državnega praznika Peruja. Bila je velika gneča Peruancev, štiri folklorne skupine, ki so zaplesale in zapele. Odbor in prostovoljci Slovenskega društva smo bili zelo zaposleni, pa nič zato, saj delamo za slovensko skupnost v Wetherill Parku v Sydneyu.

V nedeljo, 22. julija 2012 popoldan, smo imeli koncert HELENE BLAGNE. Nastopila sta tudi njen brat Haini in Helenin sin Kristijan, ki je zaigral znane viže na diatonično harmoniko. Bila je polna dvorana ljudi, prišli so tudi iz Wollongonga; veselja in zabave zvrhan koš.

KLUB TRIGLAV PANTHERS SYDNEY

Martha Magajna

DOBRODELNI DAN ZA "CANCER RESEARCH"

V nedeljo, 27. maja 2012, smo imeli v Klubu Triglav Panthers celodnevno nabiranje prispevkov za raziskavo raka - "Cancer research". Pomočnica direktorja Cassandra Pelicano je pripravila pecivo, sladkarije, s čokolado oblito sadje, kavo in čaj. Ves izkupiček je bil namenjen za raziskavo rakastih obolenj. Na akcijo se je odzvalo kar precej članov in v dobrodelni sklad je šlo več kot \$ 1700.

Cassandra in Melissa s članicami Milko, Ivico in Martho pri kavici.

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

Vsako leto se v mesecu juniju zberejo balinarji vseh slovenskih klubov na baliniščih Kluba Triglav Panthers in tekmujejo za pokal dneva neodvisnosti Republike Slovenije. Tudi letos so se zbrali balinarji iz Slovenskega društva Sydney, Kluba Planica Wollongong in domačega Kluba Triglav ter se pomerili v prijateljskem tekmovanju za pokal. Že pred leti smo se

Prvo mesto:
Karlo Samsa,
Jože Železnik
in Janez
Boštjančič.

odločili, da ne bomo tekmovali "klub proti klubu", ampak, da bo tekmovalce za vsako tekmovalno trojko izbral žreb. **Zmagovalci so bili:** prvo mesto Karlo Samsa in Janez Boštjančič (Klub Triglav) in Jože Železnik (Planica Wollongong); drugo mesto: Lidija Jeraj, Izidor Karbič in Rudi Gerdevič (vsi Klub Triglav), tretje mesto: Lojze Magajna (Klub Triglav) in Veselko Vlah (SD Sydney), četrto mesto: Jože Markočič (SD Sydney), Dora Hrvat in Rafael Zadel (oba Klub Triglav).

Prve štiri zmagovalne ekipe na balinarskem tekmovanju.

PROSLAVA 40-LETNICE KLUBA TRIGLAV, 17. junija 2012

Štirideset let je minilo od začetkov Slovenskega kluba Triglav Sydney in naša triglavska skupnost je praznovala to lepo obletnico skupaj z obletnico dneva slovenske državnosti in tudi desete obletnice »Slovenian of the Year Awards«-desete podelitve priznanj najzaslužnejšim Slovencem leta.

Za tako pomembno proslavo so potrebne obširne priprave, saj smo poleg proslave same pripravljali tudi knjigo, ki je prikazala v besedi in sliki 40 let zgodovine Kluba Triglav in članov, ki so vložili desetletja prostovoljnega dela in truda. Gradivo za knjigo je bilo v veliki meri zbrano iz arhivov HASA NSW in s prispevki posameznikov, njihovih spominov in foto-albumov. Poleg knjige smo s pomočjo Slovenian Media House in arhiva HASA pripravili tudi nadvse zanimivo slikovno razstavo zgodovine kluba na zidovih male vogalne dvorane, kjer lahko občudujemo mozaik gore Triglav in povečane slike iz naše rodne domovine.

Proslavo smo začeli s slovensko in avstralsko himno, ki so jo zapele pevke pevskega zbora »Južne zvezde«. Goste je pozdravil predsednik kluba Triglav Peter Kroppe, za njim pa jih je nagovoril veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažič. Za 40 let dela v slovenski skupnosti je v imenu Urada za Slovence

Z desne na levo: Veleposlanik RS dr. Milan Balažič, Peter Kroppe, Karlo Samsa, Lojze Magajna, Emil Kukavec in manager kluba Triglav Panthers Huy Vu.

Simon in Mateja Koštrica sta zaigrala in zapela.

Nagrajenci leta 2012 pred slikovno razstavo (z leve na desno): Daniel Samsa, Zora Johnson, Marta Kodela, Janez Černe, Tereza in Vinko Kropič, Emily Pahor za starega očeta Jožeta Pahorja, Marija Matešič, Ivanka Žele, Rebecca Keen za mamo Perino in Simon Koštrica.

Na oder so bili povabljeni vsi dosedanja predsedniki Kluba Triglav: Peter Kropce, Emil Kukovec, Karlo Samsa, Lojze Moge in prvi predsednik Stane Petkovšek. Z njimi je bila povabljena njihova dolgoletna sodelavka Martha Magajna. Vsak od njih je dobil knjigo o zgodovini kluba in spominsko majico kluba. Odsotna sta bila predsednika Karlo Pelcar in Jože Pahor, predsednica Triglav Community Centra Maria Verko pa je že pokojna.

Dolgoletna člana Kluba Danilo Šajn in Alice Tant sta bila imenovana za dosmrtna častna člana kluba Triglav Panthers. V imenu Kluba jima je podelil častno članstvo prvi predsednik Stane Petkovšek.

po svetu podelil priznanje Klubu Triglav Panthers, ki ga je v imenu kluba sprejel manager kluba Huy Vu. Poleg kluba sta priznanje Urada za Slovence po svetu prejela tudi dva člana odbora Kluba Triglav, Karlo Samsa in Lojze Magajna. Bivši predsednik kluba Emil Kukovec je podaril dr. Balažicu častno značko kluba, ki jo je prav on zasnoval pred 40 leti. Po končani predstavitvi vseh častnih gostov in predsednikov kluba

Pater Valerijan Jenko je prejel od Kluba Triglav ček za \$ 3.000 za revijo »Misli«, medtem ko je Martha Magajna prejela ček za \$ 3.000 za arhiv HASA NSW.

sta s pesmijo in glasom harmonike nastopila Simon Koštrica in sestra Mateja, ki pogosto nastopata na slovenskih prireditvah. Zatem je Peter Kropce predal besedo **Danici Šajn (fotografija zgoraj)**, ki je kot povezovalka programa za »Slovenian of the Year Awards« predstavila nagrajence leta iz vseh slovenskih organizacij v NSW in ACT. Uradni del proslave so sklenile »Južne Zvezde«, ko so zapele še dve pesmi, nakar je za ples in zabavo igral ansambel »The Masters«.

NAGRAJENCI LETA 2012

SIMON KOŠTRICA, študent leta za leto 2011 - Canberra ACT

Simon Koštrica se je rodil v Murski Soboti v Sloveniji. Leta 1997 je družina prišla v Avstralijo, kjer se je leta 2000 povečala še za enega člana, hčerko Matejo. Simon obiskuje St. Francis Xavier College v Floreyu. Rad ima šport, posebno nogomet, vendar je ljubezen do slovenske domače glasbe močnejša že od najzgodnejših let, ko ga je dedek pestoval ob zvokih Avsenikove glasbe. Čeprav daleč od rodne domovine, kulture, jezika in glasbe, si družina prizadeva za ohranitev materinega jezika, kulture, običajev. Vsakdanji pogovorni jezik v družini je še dandanes prekmurščina, ohranjajo tradicionalne prekmurske jedi in navade in družina je rada zahajala v Slovensko društvo v Canberri. V zadnjih petih letih se je Simon učil igrati harmoniko pod vodstvom Lojzeta Kavaša in pogosto skupaj zaigrata ob petkovih večerih na društvu. Simon se je redno udeleževal slovenskih-mladinskih in drugih koncertov, povork in mednarodnih srečanj v Avstraliji, skupaj s sestro Matejo, ki je navdušena pevka. Udeležil se je tudi Avsenikove mednarodne delavnice, kjer si je nabral novih izkušenj in spoznal nove prijatelje in znance. Lepe uspehe dosegata tudi v svoji šoli. Več let je ministriral pri naših slovenskih sv. mašah v cerkvi sv. Petra in Pavla v Canberri, kjer še danes rad pomaga, včasih pa tudi zaigra na orgle in polepša bogoslužje.

Simon Koštrica in dr. Milan Balažic.

Daniel Samsa in Lojze Magajna.

DANIEL SAMSA, študent leta za leto 2011 - Sydney NSW

Daniel Samsa je bil rojen v Avstraliji, vendar izhaja po starših in starih starših iz slovenske Primorske. Ko je bil mlajši, je obiskoval Slomškovo šolo in nastopal pri proslavah in predstavah. Od leta 2000 dalje obiskuje St. Patrick's College v Strathfieldu. V šoli je "A grade" študent in sodeluje pri številnih akademskih dejavnostih in športu. Pogosto sodeluje še v drugih prostovoljnih dejavnostih in pri zbiranju denarja za dobrodelne namene. Ob svojih šolskih dejavnostih Daniel igra v AFL Junior Football Clubu za Western Suburbs Magpies, poleg tega zadnja tri leta dela kot sodnik za Bankstown District Football Association, za kar je moral opraviti sodniški izpit. V prostem času tudi igra kitaro in včasih nastopa z amaterskim ansamblom. Pred petimi leti se je začel resno ukvarjati s športom, v katerem se odlikuje vsa njegova družina: balinanje (Bocce). Za ta šport je pokazal sposobnost in vztrajnost in je v zadnjih petih letih sodeloval na številnih klubskih tekmovanjih, kakor tudi v prvenstvu NSW leta 2009, naslednje leto pa na svetovnem mladinskem balinarskem prvenstvu na Hrvaškem. Daniel je obiskal Slovenijo leta 2007 in tudi po končanem tekmovanju na Hrvaškem, skupaj s svojimi starimi starši in je tako bolje spoznal kraje, od koder izhaja njegova družina in svoje številne sorodnike. V tem letu bo zastopal Avstralijo na svetovnem mladinskem balinarskem prvenstvu v Franciji v septembru 2012.

MARIJA MATEŠIČ, prostovoljka leta 2011 - za versko središče Merrylands

MARIJA MATEŠIČ, rojena v Čadrgu pri Tolminu, je bila druga od sedmih otrok.

Osnovno šolo je obiskovala v Čadrgu, gimnazijo pa v Tolminu.

Po končani šoli se je zaposlila v Kopru v tovarni Iskra. Istočasno je obiskovala večerno šolo za radio in elektrotehnične strokovne delavce, kjer sta se spoznala z Ivom Matešičem, doma iz Molata pri Zadru. Leta 1957 sta odšla v Francijo, kjer sta se poročila in tam ostala tri leta. Živel sta v Marseillu. Marija se je zaposlila v tovarni televizijskih in radijskih aparatov, mož pa je delal kot strojnik prve kategorije. To delo je pozneje opravljal tudi vsa leta v Avstraliji. Bila sta zelo zadovoljna, vendar je mož vedno želel naprej v širni svet - v Avstralijo. Aprila 1961 sta, z eno in pol letno hčerko Elizabeto, na ladji "Australia" prispela v Sydney. Hitro sta našla delo in

**P. Valerijan Jenko
in Marija Matešič.**

stanovanje in leta 1963 sta kupila hišo v Greystanesu, kjer Marija živi še danes. Leta 1968 se jima je rodil sin Ivo. Mož Ivo je leta 1971 zbolel in se je kmalu upokojil. Bolehal je vse do svoje smrti leta 1998. Marija je v Avstraliji najprej šivala moške obleke, pozneje pa se je spet zaposlila kot radiotehnik. Po moževi smrti se je dejavno vključila v slovensko skupnost pri verskem središču – slovenskem misijonu in cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, najprej kot čistilka, ko pa ji zdravje tega ni več dopuščalo, je začela sodelovati pri molitveni skupini Srca Jezusovega, ki pripravlja tudi srečanja in kosila za bolne ter onemogle in jih obiskuje po domovih. Marija skrbi za razporede bralcev, delovnih skupin in pevcev v cerkvi. Skupaj z Milko Stanič pripravljata programe pesmi in petja pri bogoslužju. Marija je poleg Milke Stanič, Danice Petrič in drugih še ena od zelo dejavnih članic našega občestva v Verskem središču – slovenskem misijonu sv. Rafaela v Sydneyu.

IVANKA ŽELE, starejša občanka leta 2011 - za versko središče Merrylands

**IVANKA ŽELE roj.
PAVLOVEC** je bila rojena v Koritnicah pri Knežaku. Avgusta 1956 sta s fantom, sovaščanom Jožetom Želetom šla čez mejo v Italijo in se v Vidmu (Udine) poročila. Po enem letu sta se v Neaplju vkrcala na ladjo Sydney in odplula v Avstralijo, kjer ju je pričakala Jožetova sestra. V zakonu se jima je rodil sin Jožko. Leta 1960 so se vselili v hišo v Merrylandsu, kjer Ivanka živi še sedaj. Družina je bila od vsega začetka povezana s slovensko cerkvijo in misijonom – verskim središčem. Sin Jožko je obiskoval slovensko Slomškovo šolo. Ivanka je zelo dobra kuharica in je vedno skrbela za patre in tudi škofje in duhovniki iz domovine so bili povabljeni k njim na kosilo do moževe bolezni in smrti. S prijatelji, Bavčarjevimi, so redno čistili in urejali cerkev, pekli pecivo in pomagali s. Hilariji pri gospodinjstvu. Ko je delala v pekarni Fielders, je dolga leta prinašala kruh patrom in sestram na misijonu. Zadnjih 30 let pomaga organizirati stojnico in pri prodajah »garage sales«. Še danes dejavno sodeluje v življenju cerkvenega občestva, vodi molitve v cerkvi pred sv. mašami, ob pogrebih, na srečanjih molitvene skupine in pomaga, kar je potrebno. Poleg tega je že vrsto let kot prostovoljka v bolnišnici Westmead obiskuje bolnike in jim pomaga. Nekaj let je enkrat tedensko delala kot »Tea Lady« v »Family Court«.

**Ivanka Žele
in Mihelca Šusteršič.**

Melbourne

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

V nedeljo, 10. junija 2012, smo obhajali praznik SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI. Teloško procesijo smo imeli v Kew seveda že prvo nedeljo, 3. junija, in o tem smo že obširno poročali v prejšnji številki Misli. To drugo nedeljo v mesecu juniju je ob 9. uri dopoldne daroval v naši cerkvi v Kew **sveto mašo melbournski nadškof dr. DENIS J. HART.** Naš nadškof je bil 4. maja letos v Sydneyu izvoljen za predsednika Avstralske škofovske konference. Ob pozdravu, ki ga je izrekel podpredsednik Pastoralnega sveta

Lenti Lenko OAM med pogovorom z nadškofom za slovensko oddajo SBS.

Simon Grilj, smo mu seveda čestitali za to odgovorno služjenje Cerkvi v Avstraliji, katere del smo tudi mi. Pater Ciril mu je izrazil tudi naše veselje ob njegovem bližnjem obisku Slovenije. O tem pa je v že teh Mislih vse natančno popisano v besedi in sliki! **V juniju so v Londonu slovesno proslavili biserni jubilej – 60 let vladanja kraljice Elizabete II.** Papež Benedikt XVI. se je v pismu poleg voščila kraljici zahvalil za njen zgled krščanske monarhinje. Ker smo tudi Avstralci del Commonwealtha, smo seveda še toliko bolj spremljali to lepo praznovanje.

Praznik SRCA JEZUSOVEGA smo obhajali na tretjo nedeljo v juniju. Otroci so imeli ob začetku sv. maše do izpovedi Vere posebno bogoslužje, ki ga je zanje pripravila katehistinja Rachel Lenko; Frances Urbas-Johnson pa je dala pobudo

za to in obvešča vse starše. **Po maši je bil pouk SLOMŠKOVE ŠOLE in v dvorani DRUŽINSKO KOSILO,** ki ga je pripravila skupina iz Campbellfielda pod vodstvom Majde Brožič in prav tako na tretjo nedeljo v juliju. V avgustu bodo družinsko kosilo pripravile kuharice z Jadrana, v septembru pa skupina Angelce Povh. Hvala vsem!

V našem slovenskem misijonu v Kew smo posodobili in popolnoma obnovili SOBO NARODNIH NOŠ in seveda tudi narodne noše. Če ima kdo še dobro ohranjeno narodno nošo in bi jo želel podariti, se priporočamo. Prav tako prosimo tudi vse tiste, ki imajo morda še sposojeno narodno nošo iz Kew, da se dogovorijo za vrnitev z gospo Renato Miklavec, ki je sedaj odgovorna oseba. V naši pisarni dobite njeno telefonsko številko.

Imeli smo DAN ODPRTIH VRAT Baragovega doma, Slomškove šole in sobe narodnih noš. Po sveti maši so bili vsi povabljeni, da so si lahko vse ogledali. Lahko so se sprehodili po vsem Baragovem domu, saj ga mnogi še niso od znotraj nikoli pregledali. V Slomškovi šoli so jih veselo pozdravili učenci z ravnateljico šole, magistro Veronico Smrdel

Roberts in učiteljico magistro Julie Bogovič. V prenovljeni sobi narodnih noš je bila Renata Miklavec in je vse lepo sprejela in razkazala narodne noše. Po vseh teh ogledih pa je bilo veselo v dvorani na kosilu in praznovanju mnogih jubilejev naših rojakinj in rojakov.

Na praznik ROJSTVA JANEZA KRSTNIKA – KRES smo praznovali 21. obletnico rojstva naše samostojne domovine Republike Slovenije - DAN DRŽAVNOSTI. Obe praznovanji sta bili navzoči že pri sveti maši ob 10. uri dopoldne v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda ter po maši pred našim slovenskim Domom matere Romane, ko smo na drogove izobesili zastave Avstralije, Slovenije in Evropske zveze ter so pevci našega cerkvenega zbora zapeli vse tri himne in potem smo prisluhnili sporočilu in voščilu, ki ga nam je poslal minister za notranje zadeve Republike Slovenije, dr. Vinko Gorenak. Slavje smo nadaljevali v dvorani. Hvala Stojanu in Veri Brne ter članicam Društva sv. Eme za praznične dobrote!

MINISTROVA POSLANICA

Drage Slovenke, spoštovani Slovenci!

Po sveti maši v Melbournu ste se danes ob patru Cirilu Božiču, mojem osebnem prijatelju, zbrali na praznovanju Dneva državnosti. Žal mi je, da ne morem biti z Vami. Zato pa sem z Vami v mislih in srcu.

Ko sem leta 1999 in leta 2004 obiskal Avstralijo in Vas rojake, sem v veliko večji meri kot tukaj doma v Sloveniji začutil, kaj pomeni biti Slovenec. Obiski Vaših domov, Vaših srečanj, Vaše cerkve v Sydneyu in Melbournu so me prepričali ne le v to, da domovine Slovenije nikoli niste in je ne boste pozabili, temveč tudi v to, da ste njen aktivni in sestavni del tudi danes.

Slovenke in Slovenci tukaj v domovini Sloveniji nikoli ne bomo pozabili Vaših uspešnih prizadevanj za priznanje samostojne Slovenije. Hvala Vam! Hvala Vam ne le za Vaša prizadevanja za samostojno in neodvisno Slovenijo, hvala Vam tudi za to, da glas o svoji domovini Sloveniji širite tudi v Vaši novi domovini Avstraliji; hvala Vam, da ostajate Slovenke in Slovenci.

Dovolite mi, da Vam vsem zbranim v Melbournu zaželim prijetno praznovanje Dneva državnosti, veliko zdravja in osebne sreče. Ostanite takšni, kakršne Vas poznam. Vse dobro Vam želim!

dr. Vinko Gorenak, minister za notranje zadeve Republike Slovenije

Prvo nedeljo v juliju smo obhajali ŽEGNANJE – praznik svetih bratov Cirila in Metoda s slovesno sveto mašo ob 10. uri dopoldne in nato nadaljevali praznovanje v dvorani, kjer so nam zaigrali naši GLASBENIKI, ki jih je že četrto leto organiziral Branko Kojc. Nastopili so nekdanji člani ansambla Bled: Branko Kojc – kitara, Ivan Petelin – harmonika, Alojz Dominjko – trobenta, Franc Verko – klarinet, Graime Bonday – bas kitara. V nekdanjem Bledu je igral na klarinet Alojz Jakša. Za ansambel Melodija so igrali: Max Vojvoda na harmoniko in Branko Kojc, Alojz Dominjko, Franc Verko, Graime Bonday. Ansambel Karantanija pa je nastopil v sestavi: Frenk Petelin – harmonika, Joe Jakša – klarinet, David Jakša – trobenta in kitara, Branko Kojc – kitara (nadomestil je Eddieja Zupana), Lenti Lenko OAM – bas kitara. Iz Geelonga sta zaigrala na harmoniki Jože Matkovič in Janez Kure, pridružila sta se še Branko in Graime pa harmonikar Slavko Koprivnik in tudi Lenti Lenko. Iz St. Albansa so se odrezali Slavko Blatnik na harmoniki, pevec Mario Jakin – predsednik društva, Andrej Turk – kitara in basist Graim. Ansambel Plave noči je predstavljala pevka

V nedeljo, 3. junija 2012, je KATELIN JERNEJČIČ prejela zakrament sv. birme v cerkvi St. Mary's v Greensborough. Botra je njena babica Ana Horvat.

Evelyn Kojc-Spiteri, ki poje tudi za Avstralskih pet, skupaj z očetom Brankom, Lentijem in Frenkom Petelinom. V različnih kombinacijah so naši glasbeniki nastopili kot Domači fantje in Veseli Slovenci. Za sklep so vsi skupaj zaigrali in zapeli legendarno Avsenikovo Golico. Hvala Branku za vso organizacijo, Lentiju in vsem glasbenikom za velikodušno pripravljenost! Bilo je zares veselo in tudi mize so bile obložene z mnogimi dobrotami, ki so jih farani prinesli za praznovanje.

Praznik naših zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda je praznik našega celotnega občestva. Hvala vsem zvestim članom našega občestva za vašo ljubezen, zvestobo, dobroto, ki se kaže v delu, molitvi in darovih. Bog vam vsem povrne za vso vašo dobroto! p. Ciril

OD TU DALJE pa piše pastoralna asistentka, laiška misijonarka **Marija Anžič**, kateri sem poveril vse vodenje misijona v času moje odsotnosti.

Pater Ciril je v nedeljo zvečer, 1. julija 2012, odpotoval v Slovenijo, skupaj s Tonetom in Olgo Bogovič. V Kew je bila vsako nedeljo sveta maša v angleščini in slovenščini. V odsotnosti p. Cirila so v juliju nadomeščali: p. Cormac iz Box Hilla je maševal drugo in tretjo nedeljo v Kew, drugo nedeljo je Marija odpeljala v Geelong p. Roberta (Boba), prav tako iz Box Hilla, v St. Albansu je maševal poljski duhovnik g. Joseph, četrto nedeljo je bil med nami prof. dr. Drago Ocvirk, ki je bil na svoji redni misijonski poti na Salomonove otoke in zadnjo nedeljo v juliju je prišel slovaški profesor dr. Peter Dikoš, ki je 15 let misijonaril kot profesor na Papui Novi Gvineji in sedaj že drugo leto predava na Yarra Theological Union v Box Hillu. **Pater Robert Bahčič iz Rima**, ki bi moral priti v Melbourne nadomeščat p. Cirila od 19. julija do 19. avgusta, je bil na zdravljenju pljuč v bolnišnici v Rimu. Zaradi bolezni ni mogel v Avstralijo. Molimo za njegovo zdravje in ga priporočimo Mariji Pomagaj v varstvo, da bo dobro okreval in še kdaj lahko prišel med nas. O lepem obisku melbournskega nadškofa dr. Denisa Harta v Sloveniji je poseben članek v teh Mislih.

Na tretjo nedeljo v juliju je bil v dvorani Baragovega doma letni sestanek za radio 3 ZZZ. Povabljeni so bili člani radia 3ZZZ in vsi, ki jih oddaje tega radia zanimajo. Zahvala Meti Lenarčič ter ostalim sodelavcem za ves njihov trud, da se vsako sredo zvečer sliši po vsem Melbournu slovenska pesem in beseda.

Učenci Slomškove šole so imeli učenje slovenskega jezika v akvariju v Melbournu v nedeljo, 22. julija 2012.

V četrtek, 26. julija 2012, na praznik Marijinih staršev, sv. Ane in sv. Joahima, je minilo **15 let od smrti patra Bazilija**. Z molitvami in s sveto mašo zanj ob tej obletnici smo počastili njegov spomin v nedeljo, 29. julija. Zadnjo nedeljo v novembru, 25. novembra, na praznik Kristusa - Kralja veselstva, pa bomo pripravili poseben komemorativni program v spomin na p. Bazilija, pokojne sestre ter vse naše pokojne, s katerimi smo nekdanj skupaj hodili po poti življenja. Pater Ciril je v slovenskem večeru 25. julija 2012 (takrat je bilo v Avstraliji že jutro 26. julija!) daroval sveto mašo v podružni cerkvi sv. Andreja v Malem Orehku za njegovega pokojnega očeta, sorodnike, vaščane in tudi p. Bazilija.

Prvo nedeljo v avgustu, 5. avgusta, je bil med nami že p. Ciril. V Melbournu je pristal v jutranjih urah, 30. julija 2012. **Ob začetku svete maše smo mu čestitali za priznanje - Red za zasluge**, ki ga je prejel v Ljubljani 12. julija 2012 od predsednika Republike Slovenije dr. Danila Türka. Zbor Planika je zapel pesem *Slovenec sem*; Stanko Prosenak, predsednik odbora zaupnikov Doma matere Romane in član pastoralnega sveta našega misijona je v imenu celotne

Naš sosed Janez Škraba je julija letos dopolnil 90 let.

Franc Rozman je praznoval v juliju 70. rojstni dan. Na fotografiji z bratom Jožetom in njegovo ženo Rožico. Slavlencema čestitamo in kličemo na zdrava in vesela leta.

skupnosti, ki se zbira pri svetem Cirilu in Metodu, čestital patru; predsednica Slovenskega društva Melbourne Frances Urbas-Johnson v imenu SDM; Romana Žetko v imenu kluba Jadran; predsednik Jadrana Stojan Brne in podpredsednik St. Albansa Slavko Blatnik pa sta osebno izrekla čestitke patru že po telefonu. Ivi Johnson je po obhajilu zaigrala na harfo pesem *Je angel Gospodov*. Pevci cerkvenega zbora pa so še prav posebej svečano peli med sveto mašo. Ob sklepu maše je zadonela pesem: *Marija, skoz' življenje*. Pater Ciril se je zahvalil za to presenečenje in je dal na ogled priznanje, saj je, kot je dejal v zahvali predsedniku RS dr. Danilu Türku, to priznanje rojakom v Avstraliji: »Delim to odlikovanje skupaj z njimi in bom povedal, da je to tudi odlikovanje vseh tistih, ki se že skozi desetletja trudijo, da slovenska beseda ter slovenska kultura in zavest v tej daljni deželi Avstraliji vendarle ostajajo še žive, živahne, močne, da se povezujemo z domovino.«

Po sveti maši je bil pouk SLOMŠKOVE ŠOLE in sestanek staršev otrok.

Sredi avgusta praznujemo VELIKI ŠMAREN, praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta. Tudi mi se bomo pridružili obnovitvi posvetitve slovenskega naroda Materi Božji.

Zadnjo nedeljo v avgustu, 26. avgusta 2012, bomo kot občestvo teden dni prej praznovali **OČETOVSKI DAN**. Učenci Slomškove šole se s starši in učiteljicama mag. Veronico Smrdel Roberts in mag. Julije Kure Bogovič in starši zelo trudijo, da bo prisrčno, kot je bilo tudi za materinski dan v maju. **Tisto nedeljo bo ob 3. uri popoldne v katedrali sv. Patrika v Melbournu MAŠA NARODOV in pol ure prej rožni venec**. Narodne noše so dobrodošle. Po obisku nadškofa Harta v Sloveniji se moramo še posebej izkazati!

Seja PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 17. septembra 2012, ob 7.30 zvečer.

MORWELL: Slovenska sv. maša bo na Slomškovo nedeljo, 23. septembra 2012, ob 6. uri zvečer.

POT NA SLOVENSKI FESTIVAL v Queensland bo za rojake iz Viktorije od torka, 2. oktobra, do nedelje 7. oktobra 2012. Letošnji – 38. slovenski mladinski koncert bo v Brisbanu v soboto, 6. oktobra 2012, ob 4. uri popoldne v dvorani Whites Hill State College, 138 Burn Street, Camp Hill QLD 4152. Iz Melbournu odpotuje lepa skupina – 75 članov iz Kew in še skupina iz Jadrana, ki jo organizira Romana Žetko.

PROGRAM: Torek, 2. oktobra 2012: avtobus iz Kew do letališča Melbourne, polet z letalom do Coolangatte, avtobus do hotela, nastanitev v hotelu Grand Chancellor v središču Surfers Paradise, večerja. Sreda, 3. oktobra: celodnevni izlet z avtobusom in ogled Australia Zoo na Sunshine Coast. Četrtek, 4. oktobra: prosti dan na Gold Coastu. Z rojaki v klubu Lipa se bomo še dogovorili za srečanje. Petek, 5. oktobra: romanje v Marian Valley z avtobusom, maša, druženje, kosilo, obisk slovenskega društva Planinka – Cornubia, večerja. Sobota, 6. oktobra: z avtobusom v Brisbane, ogled mesta, ob 4. uri popoldne 38. slovenski mladinski koncert, večerja, glasba s plesom. Nedelja, 7. oktobra: dopoldne sv. maša, kosilo, avtobus do letališča, polet v Melbourne, avtobus do Kew. Rojaki iz Viktorije se veselimo vseh mnogih lepih srečanj v Queenslandu s tamkajšnjimi rojaki in rojaki, ki boste tja prišli iz drugih zveznih držav. **Marija Anžič**

IGRALCI pridno vadijo ob ponedeljkih zvečer v naši dvorani novo igro **ALI BO POROKA?** **Premierna uprizoritev bo v naši dvorani pod cerkvijo v Kew v soboto, 20. oktobra 2012, ob 4.00 popoldne in ponovitev v nedeljo, 28. oktobra po sv. maši ob 11.30 dopoldne**. Gostovali bodo tudi na Jadranu, v Geelongu ter v Merrylandsu v Sydneyu. **Na proste prve in četrte nedelje v mesecu bomo v naši dvorani po maši predvajali slovenske filme.**

SKUPNO OBHAJANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV bomo praznovali tretjo nedeljo v oktobru, 21. oktobra 2012. In že bomo v novembru, v mesecu spomina in pomnoženih molitev za naše pokojne. **Prvo nedeljo, 4. novembra 2012, bodo molitve na pokopališču**

Pevci cerkvenega pevskega zbora verskega in kulturnega središča Kew na kosilu in praznovanju letošnjih okroglih jubilejev, 09.06.2012.

Keilor, v nedeljo, 25. novembra, pa bodo ob 6. uri zvečer molitve na pokopališču v WODONGI ter nato ob 7. uri sv. maša v cerkvi St. Augustine's.

ODŠLI SO:

FRANČIŠKA LENARČIČ roj. AVŠIČ je umrla 02.03.2012 na svojem domu. Ob njej sta bila sinova John in Michael. Rojena je bila 30.09.1922 v Ljubljani-Polje. Leta 1945 se je poročila z Andrejem Lenarčičem. Z ladjo Nelly so leta 1949 prispeli v Avstralijo. Nekaj časa so bili v Bonegilli, kjer je Andrej delal na Yallourn Power Station. Pozneje so kupili hišo v kraju Trafalgar in od tam so se preselili v Noble Park, kjer je bil rojen John. V Avstraliji sta se jima rodila Andre in Mari. Pri 48 letih pa je rodila še sina Michaela. Sin Michael je v pismu Mislim zapisal: *At 48 years old Mum gave birth to me, Michael. Mum and Dad both provided a loving and caring place for their children to grow and thrive. Mum has now gone to be reunited with Dad and all the family that have gone before. Mum passed away aged 89 and a half, on the 2nd of March, 2012, in her home with John and Michael by her side. Not a day go by that I do not remember Mum and Dad. Thank you, Michael Lenarcic.* **Hvala Michaelu Lenarčiču za lep spomin na mamo in očeta.**

JOŽE KOROŠEC je umrl 09.06.2012 v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojen je bil 18.03.1937 v vasi Barije, sedaj Vinarije pri Slovenskih Konjicah. Ko je bil Jože dva dni star, ga je očetova babica vzela na očetov dom na Vrhole. Jože je bil nezakonski sin mame Ane Korošec in očeta Jožeta Jesenek. Imel je še pravo sestro Štefko. Oče se je poročil in Jože je odraščal z brati in sestrami, ki jih je bilo za njim še sedem: Leopold, Slavko, Marija, Anica, Neža, Franček in Vida. Vsi živijo v Sloveniji. Dvajsetleten Jože je pobegnul v Avstrijo, a so ga ujeli in zaprli za šest mesecev. V marcu 1957 sta se Jože in Maks Pišotek skupaj podala čez mejo in so oba ujeli in čez noč zaprli v Mariboru. Prvega maja 1957 sta se ponovno podala in uspela priti peš iz Maribora v Avstrijo. Jože je dve leti delal v rudniku v Essnu v Nemčiji. V Avstralijo je prispel 2. februarja 1960. Jože je živel v Baragovem hostelu nad 40 let. Bil je dober, pošten in priden delavec, so povedali pri PWB Anchor v Bundoori, kjer je bil zaposlen 25 let in je od njih dobil ročno uro leta 2000, ko je končal delo. Njegova posebna ljubezen so bili konji. Njegov sovaščan in prijatelj Maks Pišotek mu je pripravil lepo slovo in hvala mu tudi za vse te podatke. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 15.06.2012. Pokopan je na pokopališču Keilor, slovenski grobovi. **Hvala Maksu Pišotku za Jožetovo zgodbo.**

ANTON VIDMAJER je umrl 13.06.2012 na svojem domu v Moonee Ponds v Melbourne. Rojen je bil 31.12.1935 v vasi Založe pri Polzeli v družini 9 otrok. Vojaški rok je služil v mornarici in potem ostal v Dalmaciji. Leta 1959 se je poročil z Luco Poljičak v Vrpolju na Hrvaškem. Tam sta se rodila Vinko in Sue. Decembra 1965 so prispeli v Avstralijo k Antonovi sestri Mariji. Tu se je rodila Marija (Marika). Anton je s svojo družino rad zahajal v hrvaški klub Melbourne. V času svoje bolezni je v bolnišnici pri polni zavesti ves vesel prejel zakramente. Pogrebna sveta

maša je bila v naši cerkvi v Kew 20.06.2012. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Luci, sinu Vinku z ženo Jožico roj. Žugič, hčerkama Sue Irons in Mariki Pizzezy z družinami, sestrama Mariji Lipovac in Silvi Krčmar v Melbourne, bratom Mih, Rudiju in Francu ter sestri Ani v Sloveniji in njihovim družinam.

ITALO BACHETTI je umrl v bolnišnici Footscray 14.06.2012. Rojen je bil 23.09.1923 v Travizi v Italiji. Zapušča otroke Patricio Moore z možem Robertom in otroci Jody, Suzy, Maree in Caren; sina Edija z ženo Fay in otroci: Linda, Aleson in July ter hčerko Sandro z možem Neilom Kevena ter otrokoma Andrew in Ema. Italova žena je pokojna že 28 let. Pogrebna maša je bila 20.06.2012 v cerkvi St. Martin de Poores v Avondale Heights. Pokopan je na pokopališču Keilor.

Hvala Fani Natlačen za sporočilo.

IVAN BARIČ je umrl 15.06.2012 v domu Blue Cross v Mill Parku v Melbourne. Rojen je bil 26.05.1936 v Mršeči vasi, župnija Šentjerneje na Dolenjskem. Ivan je bil po srcu prava dolenska dobričina, zvesti član občestva v Kew, vedno pripravljen za pomoč in dobro besedo. Je pa zadnja leta svojega življenja preživljal v bolezni in popolni sklerozi. Večer pred smrtjo je prejel sveto maziljenje. Ob njem so bili njegovi najbližji. Pogrebno sveto mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew 19.06.2012. Po maši smo bili povabljeni v našo dvorano v hvaležen spomin na Ivanovo dobroto. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park v Glenroyu. Sožalje ženi Irm, sinu Johnu z ženo Monico in otrokoma Michael in Brandon; hčerki Majdi Ličen z možem Stanom in otrokoma Jaimee in Danielom, bratoma Francu v Šentjerneju in Pavletu v Mršeči vasi ter sestri Martini Globevnik v Šentjerneju in njihovim družinam.

HILDA JAGODNIK je umrla 23.07.2012 v našem domu matere Romane, kjer je preživela svojih zadnjih 13 let življenja. Rojena je bila 15.02.1912 v Tivatu, v Boki Kotorski v Črni gori, po rodu iz Moravije. Leta 1990 je prišla na obisk k sinu v Avstralijo in se ni več vrnila v domovino. V februarju letos je praznovala svoj 100. rojstni dan (glej Misli, marec-april 2012, stran 43). Zapušča sina Antona. Pogrebna sveta maša je bila 26.07.2012 v naši cerkvi v Kew. Nato je bila kremirana.

MARIJA REPP roj. SMOLKOVIČ je mirno zaspala v noči od četrta na petek, med 2. in 3. avgustom 2012, na svojem domu v Ringwoodu VIC. Datum smrti je 03.08.2012. Našla sta jo prijatelja Ivan in Jožica Petelin, saj so se vsak dan zjutraj in zvečer slišali po telefonu. Ker ni bilo odgovora, sta se zapeljala na njen dom. Rojena je bila 09.06.1927 v Razkrižju pri Ljutomeru. Leta 1950 se je poročila z Vinkom Repom iz sosednje hrvaške vasi Baučje pri Čakovcu. V Avstralijo sta prispela leta 1958. K njima je pozneje prišel tudi Marijin oče Franc Smolkovič, ki je umrl v Melbourne leta 1982, mož Vinko pa je umrl 30.05.2005. Pogrebna sveta maša je bila 10.08.2012 v naši cerkvi v Kew. Sledila je kremacija. Pokopana bo v grobu z očetom in z možem na pokopališču Keilor.

p. Ciril

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW VIC 3101. Phone: 03 9077 9764; 03 9853 1054,
Fax: 03 9855 0811; E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova Slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. V Domu matere Romane nudimo strokovno oskrbo, prijazno krščansko okolje, toplo sobo, odlično domačo hrano, veselo družbo in popolno zdravniško nego. Življenje v domu matere Romane je prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega in zabavnega. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le 20 metrov.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care' do 63 dni v letu. Pogoj za sprejem v Dom je tako imenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, katerega Vam pomaga preskrbeti Vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine. Vstopni znesek, imenovan 'Bond' ali 'Ingoing Contribution', ki ga nadzoruje Centrelink, je vezan na posameznikovo premoženje. Bond je zavarovan po vseh predpisih zveznega ministrstva za zdravstvo in ostarele.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravo Doma, tel. (03) 9077 9764 ali 9853 1054.

Dobili boste pravilne odgovore na vsa vprašanja.

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134, 133 455, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
OR breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental.
free postcards

**Hospitality in the
♥ of the city**

KRAJČ Hotels Ltd
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS

FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

To je glasbena skupina Dom. Verjetno so igrali v Marian Hall v Sunshine leta 1957. Katarina Vrisk pripravlja knjigo o slovenskih glasbenikih v Avstraliji in jo zanima, če morda kdo prepozna kitarista. Lahko sporočite v uredništvo Misli na telefonsko številko (03) 9853 7787.

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Na ponovitvi biserne maše p. Valerijana v njegovi rojstni župniji Šiški.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Telovska procesija v Brisbanu.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Na podelitvi priznanja p. Cirilu, ki ga je prejel iz rok predsednika RS dr. Danila Türka, in družinska fotografija z mamo.

Pater Krizostom s p. Valerijanom v Mošnjah, župniji, kjer je deloval p. Darko, predno je prišel v Avstralijo. Pater Valerijan s p. Janezom Papom, župnikom v Šiški. Sestre p. Valerijana pri biserni maši. Zbrani rojaki ob p. Valerijanu po sveti maši v Šiški, 24. junija 2012.

Patra Valerijan in Ciril z nadškofom Denisom Hartom na Brezjah, 7. julija 2012.

Nadškof je med drugim obiskal tudi kartuzijo Pleterje v soboto. V nedeljo, 8. julija 2012, je bila slovesna sveta maša na Sveti Gori, kjer je maševal s škofom Pirihom in frančiškani.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 51:

Že tradicionalno praznovanje v parlamentu NSW v Sydneyu ob dnevu državnosti in 20-letnici konzulata RS, 21.06.2012.

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 52: DAMIJAN KUEZMIČ, 42, in KATARINA VENTURINI, 39, oba iz župnije Ljubljana-Stožice sta se poročila v Merrylandsu – Sv. Rafael, 21.7.2012. Čestitamo!

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$3000: Triglav Panthers Sydney. **\$250:** Alenčica Read. **\$125:** P. Janez. **\$100:** Emil Zajc, Janez & Zinka Škraba, Franc & Štefka Hudina. **\$70:** Ida Ponikvar. **\$50:** Štefan Šernek, B. J. Paddle-Ledinek, Anica & Ivan Mervar, Stanko Zemljak, Josephine Kunek. **\$30:** Franc & Irena Tretnjak, Albina Kalc. **\$20:** Pepca Šabec, Frančiška Šajn, Matilda Martinčič, Mirko Koder, Maria Belavič, Ivan Škrajnar, Anna Tegelj, Josip Zorman, Zora Kirm. **\$10:** Ivan Deželak, Drago Logander, Franc Verko, Angelca Mikulan, Adriana & Adolf Stepančič, Marta Kohek, Albin Kurinčič, Franc Tomažič, Marija Česnik, Justina Miklavc. **ZA MISIJONE: \$100:** Marija Rogina, Janez Šveb. **\$80:** Tone & Marija Brne. **\$20:** Elvira Mahnič. **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$50:** Katarina Cevec, Anita Pleško. **\$20:** Irma Ipavec. **ZA JOŽETA GROŠELJ: \$50:** Katarina Cevec. **ZA MADAGASKAR (knjige p. Pedra): \$60.**
HVALA DOBROTNIKOM!

RICHARD JOHN SLATINŠEK je prejel prvo sv. obhajilo v cerkvi sv. Rafaela v nedeljo, 8.7.2012.

Irena Jernej je zopet zbrala mlajšo generacijo novih priseljencev iz Slovenije v QLD.

Zbrani v naši dvorani v Kew za žegnanje, v nedeljo, 1. julija 2012, ob poslušanju slovenskih melodij ansamblov, ki jih je že 4. leto zbral **BRANKO KOJC** (glej stran 44 - 45). **Branko je letos obhajal 70. rojstni dan.** Bog Vas živi in blagoslavlja Branko, da boste še veliko let lahko med nami pel in igral slovenske viže!

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI

Florjan Auser: naslovnica zgoraj,2,4,9. Mirko

Cuderman: naslovnica spodaj. Pater Ciril:

2,4,10,25,26,27,28,32,46. Arhiv Misli: 3,6. Jože Košorok:6. Marija Anžič: 9,14,15,16,17,18,32,43,44,45,48,51,52. Arhiv družine Cetin: 20. Arhiv družine Ivančič: 21. Irena Jernej: 22,23,52. Fanika Knap: 23. Maria Iskra: 33. Frances Urbas Johnson: 34. Mario Jakin: 34. Arhiv družine Hudina: 36. Pater Darko: 37,52. Štefan Šernek: 38,39. Martha Magajna: 39,40,41,42. Ana Horvat: 44. Arhiv Katarine Vrisk: 50.

HVALA VSEM SODELAVCEM!

60 let - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - 60 let

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Danijela Hliš, Marija Iskra, Irena Jernej, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2012** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispkevov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

